

ΕΠΑΛΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Περιοδική Έκδοση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ.
Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος
Λάρισα • Τεύχος 10ο • Ἀπρίλιος – Ἰούνιος 2024

Ἑορτὴ Πολιούχου Ἁγίου Ἀχιλλεῖου Καθεδρικός Ναός Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λάρισα, 15/28-5-2024

ΕΠΙΣΗΜΑ ΚΕΙΜΕΝΑ**Συνοδικὸ Ἀναστάσιμο Μήνυμα**

«Προφθάσαι τὴν ἔνδοξον καὶ ἀγίαν Ἀνάστασιν,
τὸ Πάσχα τὸ μυστικόν, δι' οὗ Ἀδὰμ ἐπανήλθεν εἰς τὸν Παράδεισον»
(Στιχ. Ἑσπ. Πέμ. γ' ἔβδ. Νηστειῶν)

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοὶ ἐν Κυρίῳ Ἀναστάντι·

ΦΘΑΣΑΜΕ καὶ πάλι στὸ ἅγιον Πάσχα, στὴν ἀπερίγραπτη καὶ ἀνέκφραστη χαρὰ γιὰ τὴν νίκη τῆς Ζωῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου. Γευθήκαμε καὶ πάλι Μυστηριακὰ τὴν Οὐράνια Βασιλεία τοῦ Τρισυποστάτου Θεοῦ ἡμῶν· ἀπολαύσαμε τὴν θεία δόξα καὶ ὠραιότητα τοῦ ἐνδόξου Σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ὁ νέος Παράδεισος. Χαιρόμαστε τὴν πνευματικὴ Ἐλευθερία, τὴν ὁποία μᾶς χαρίζει πλουσιοπάροχα ὁ Λυτρωτὴς καὶ Σωτῆρας μας στὴν ἀπέραντη Ἀγαθότητά Του!

Τὸ Πάσχα ἀποτελεῖ ἱστορικὰ τὴν διάβαση τοῦ ἰουδαϊκοῦ λαοῦ ἀπὸ τὴν δουλεία τῆς Αἰγύπτου στὴν ἐλευθερία τῆς γῆς Χαναάν. Ὅμως πνευματικὰ, σύμφωνα μὲ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο, τὸ ἅγιον Πάσχα ἀποτελεῖ γιὰ τὸν Χριστιανικὸ λαὸ τὴν μετάβαση ἀπὸ τὰ κάτω στὰ ἄνω, ἀπὸ τὰ γήινα στὰ οὐράνια, ἀπὸ τὸν θάνατο στὴν Ζωὴ (βλ. Λόγον «Εἰς τὸ Πάσχα»).

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος βεβαιώνει ὅτι «τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστὸς» (Α' Κορ. 5, 7). Τὸ δικό μας Χριστιανικὸ, μυστικὸ, Πάσχα εἶναι ἡ ἐναλλαγὴ ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ δουλεία στὴν ἐσωτερικὴ ἐλευθερία, ἀπὸ τὴν ἁμαρτία στὴν ἀρετὴ, ἀπὸ τὸν φόβο στὴν ἀφοβία, ἀπὸ τὴν γῆ στὸν οὐρανὸ, ἀπὸ τὸν πνευματικὸ θάνατο στὴν αἰώνια ζωὴ, ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσία τοῦ διαβόλου στὴν ἐλευθερία τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ!

Ὁ Ἀναστὰς Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς χάρισε πλέον ἀνοικτὸ τὸν δρόμο τῆς σωτηρίας, ὄντας Ἀυτὸς ὁ Ἴδιος ἢ «Ὁδὸς» (Ιω. 14, 6), καὶ ἢ «Θύρα» (Ιω. 10, 9) πρὸς τὴν αἰώνια Ζωή. Ἦδη ἐν Χριστῷ μεταβαίνουμε πνευματικὰ ἀπὸ τὸ σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας στὸ Φῶς τῆς Χάριτος μέσα στὴν ψυχὴ μας. Ἐφ' ὅσον συμβαδίζουμε μὲ τὸν Θεάνθρωπο Κύριό μας, τὸ Φῶς Του καθοδηγεῖ τὰ βήματά μας, ὥστε νὰ μὴν σκοντάφτουμε (Ιω. 11, 9-10) σὲ κάθε ἐμπόδιο πού ἐπαίρεται γιὰ νὰ μᾶς κρύψει τὴν γνώση τοῦ Χριστοῦ (Β' Κορ. 10, 5).

Ὁ Ἅγιος Συμεὼν ὁ νέος Θεολόγος μᾶς θυμίζει, ὅτι ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν ἁμαρτία σημαίνει εἴσοδο, σὰν σὲ μνημα, στὴν **ταπείνωση** καὶ στὴν **μετάνοια**. Ἐκεῖ ὅμως εἶναι πού μᾶς βρῖσκει ὁ Χριστὸς. Καὶ τότε μᾶς ἐγείρει σὲ μυστικὴ ἀνάσταση ἀπὸ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωὴ, πρᾶγμα πού ἀποτελεῖ μετοχὴ στὴν θεία Δόξα Του! (βλ. Κατήχησις 13).

Αγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί·

Ὁλη ἡ ἀγωνιστικὴ περίοδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἀποτελέσσει ἀκριβῶς τὴν πνευματικὴν μας πορεία καὶ θυσία, προκειμένου νὰ φθάσουμε ἐπάξια στὴν ἁγία Λαμπρά. Ἡ πασχάλια θεία αἴσθησις συναντήσεως καὶ ἐνώσεως μὲ τὸν Παθόντα καὶ Ἐγερθέντα Λυτρωτὴν μας, ἐπιτυγχάνεται κατὰ

τὸ μέτρο τῆς Σαρακοστιανῆς προετοιμασίας μας. Μόνον καθαρθέντες στὶς αἰσθήσεις ἄνθρωποι δύνανται νὰ χαροῦν καὶ νὰ βιώσουν τὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως. Ἡ καθαρότητα, ποὺ προϋποτίθεται, ἐπέρχεται μὲ νηστεία στὸ σῶμα, ἐγκράτεια στὸ πνεῦμα καὶ δάκρυα μετανοίας στὴν ψυχή, σύμφωνα μὲ τὴν ἀπλανῆ ὀρθόδοξη θεραπευτικὴ παράδοση καὶ ἐμπειρία.

Γιὰ νὰ γίνουμε φωτεινοὶ στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ, ἄξιοι τῆς θείας λαμπρότητος τοῦ Πάσχα, πρέπει νὰ βγάλουμε ἀπὸ πάνω μας καὶ ἀπὸ μέσα μας «τὸ χιτῶνιον τῆς ἀκρασίας», δηλαδὴ τὴν αἰχμαλωσία στὰ πάθη, καὶ νὰ ἐνδυθοῦμε «τὴν φαιδρὰν τῆς ἐγκρατείας στολήν», διότι μόνο σὲ αὐτὴ τὴν κατάσταση εὐρισκόμενοι κοινωνοῦμε ἀληθινὰ μὲ τὸν Σωτῆρα Χριστό.

Καὶ τώρα, ποὺ ἤλθε ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ Πάσχα, ἡ περίοδος τοῦ Πεντηκοσταρίου μὲ τὴν παρηγορία καὶ τὴν πλησμονὴ στὴν κατάλυσις τροφῶν, μὴ λησμονήσουμε καὶ μὴν ἀπεμπολήσουμε τὸν μόνο τρόπο ἐγγύτητος καὶ διαμονῆς/παραμονῆς στὸν Θεό: τὴν ἐγκράτεια, τὴν καθαρὴ καρδιά, τὸν φωτεινὸ προσευχόμενο νοῦ καὶ τὰ ἀγαθὰ ἔργα ἀληθοῦς πίστεως, μετανοίας καὶ ἀρετῆς.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

Εἶθε ἡ Χριστιανικὴ μας κλήσις καὶ ζωὴ νὰ παραμένει πάντοτε ἀναστάσιμη, ζωηφόρος καὶ ἀληθινή, ἕως ὅτου ὁ Ἀναστάς Κύριός μας προσδεχθεῖ καὶ μᾶς στὴν μακαριότητα τῆς ἀναπαύσεως, ἡ ὁποία ἀναμένει δικαίως τοὺς «ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντας» (Αποκ. 14, 13)!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
†Ὁ Ἀθηνῶν Καλλίνικος
καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος

Ἐγκύκλιος γιὰ τὴν περίοδο τοῦ θέρους

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί·

Ὡς πιστοὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ εἴμαστε φωτεινὲς υπάρξεις καὶ ἀγωνιζόμεστε νὰ μὴν σκοτεινιάσουμε ψυχικὰ ἀπὸ τὴς ἀναθυμιάσεις τῆς ἀμαρτίας γύρω μας. Ἡ μετάνοια γιὰ τὴν διόρθωσή μας εἶναι ἡ παντοτινὴ ἐπιδίωξή μας. Προσπαθοῦμε στὴν ζωὴ μας, ὡς ἔντιμα μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ μας, νὰ εὐαρεστήσουμε τὸν Κύριό μας καὶ νὰ ἀντιταχθοῦμε στὸν πονηρὸ διάβολο καὶ στὴς ἀμαρτωλὲς ὑποδείξεις του.

Σηκώνουμε τὸν σταυρὸ τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς ὁμολογίας μὲ ἐγκαρτέρηση καὶ ἐλπίδα ἀγαθῆ, γιὰ νὰ γίνουμε δεκτικοὶ τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ καὶ γιὰ νὰ μὴν ἐμποδισθοῦμε στὴν πορεία μας πρὸς Οὐρανόν, διότι πιστεύουμε στὴν αἰώνια ζωὴ ποὺ χαρίζει ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος καὶ Σωτῆρας μας.

Στὴν δύσκολη πορεία τῆς ζωῆς μας, στὸν ἀγῶνα τῆς βιοπάλης, χρειαζόμεστε βέβαια μιὰ ἀνάπαυλα στὸ συνεχὲς καὶ κουραστικὸ πρόγραμμά μας, κάποια ἐναλλαγή στὴν μονότονη ζωὴ μας, λίγη ξεκούραση ἀπὸ τὴν κοπιαστικὴ ἐργασία μας, κάποια ψυχοσωματικὴ ἀνανέωση καὶ ἀναζωογόνηση τῶν δυνάμεών μας. Ὅλα αὐτὰ εἶναι πράγματα κατανοητὰ καὶ ἀποδεκτά.

Καὶ ἡ περίοδος τοῦ θέρους, τοῦ ὁμορφου καλοκαιριοῦ, μᾶς δίνει τὴν δυνατότητα νὰ πραγματοποιήσουμε τὴν εὐχάριστη ἐλπίδα μας γιὰ ξέγνοιαστες διακοπές. Ἄλλωστε τὰ παιδιὰ καὶ οἱ νέοι, ποὺ τὸ σχολικὸ πρόγραμμα καὶ γενικὰ οἱ ἐκπαιδευτικὲς ὑποχρεώσεις καὶ ἐνασχολήσεις τοὺς καταπονοῦν, ἀναμένουν μὲ ἰδιαίτερη ἀνακούφιση τὴν περίοδο τῶν διακοπῶν, γιὰ νὰ αἰσθανθοῦν ἐλευθερία καὶ ἄνεση.

Ὅμως, ὡς Πνευματικὸς Πατέρας καὶ Ποιμένας τοῦ λογικοῦ Ποιμνίου τῆς Ἐπαρχίας μας, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ κάνω ταπεινὰ κάποιες ἀναγκαῖες ὑπενθυμίσεις, ὥστε ἡ ὡραία περίοδος τῶν διακοπῶν νὰ μὴν ἀμαυρωθεῖ ἀπὸ ἀπροσεξίες καὶ ἐκτροπές, ποὺ μποροῦν εὐκόλα νὰ συμβοῦν καὶ νὰ βλάψουν τὴν ψυχὴ μας σοβαρὰ καὶ ἔντονα.

Μὴ λησμονοῦμε ἀγαπητοὶ μου Ἀδελφοὶ τὸν πνευματικὸ πόλεμο, ὁ ὁποῖος ἰσχύει πάντοτε καὶ διεξάγεται μὲ ἀμείωτη ἔνταση ὅλες τὴς ἐποχές, χωρὶς διακοπές. Τὰ πνεύματα τῆς πονηρίας μᾶς ἀντιμάχονται ἰσχυρά. Ὁ κόσμος ποὺ μᾶς περιβάλλει ἀσκεῖ ἰσχυρὴ ἐπίδραση μέσα μας, συνήθως ὄχι καλὴ, διότι διακρίνεται γενικὰ ἀπὸ ἀπιστία καὶ ἀνομία. Καὶ ἡ ἴδια ἡ ὑπαρξὴ μας εἶναι δυνατόν νὰ ξεσηκωθεῖ ἐναντίον μας καὶ νὰ ἐπιφέρει κλονισμό, ψυχικὸ καὶ σωματικὸ. Ὅποιος λοιπὸν λησμονεῖ αὐτὰ τὰ δεδομένα, τότε παραμένει ἀκάλυπτος σὲ κάθε εἶδους ἀρνητικὴ ἐπιβουλὴ καὶ θλιβερὸ ἐπηρεασμὸ.

Συνήθως ὅμως, στὴν περίοδο τοῦ θέρους, ὅταν χαλαρώνουμε γιὰ νὰ ξεκουρασθοῦμε, τὰ ἀνωτέρω δεδομένα μᾶς πλησιάζουν ἐπικίνδυνα καὶ μᾶς ἐπηρεάζουν πιὸ εὐκόλα, καὶ ἄρα κινδυνεύουμε περισσότερο ἀπὸ πνευματικῆς ἀπόψεως.

Ἀρχιερατικὴ Ἐπιστολὴ γιὰ τὴν Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί·

Μετὰ τῶν Ἁγίων Πάντων, ἀρχίζει σὺν Θεῷ ἡ περίοδος τῆς νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Εἶναι ἀρχαιοπαράδοτη, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ μᾶς προετοιμάζει ὅσο τὸ δυνατόν καλύτερα γιὰ νὰ ἐορτάσουμε τὰ ἔσοχα δοχεῖα τοῦ θείου Παρακλητοῦ, τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους. Αὐτοὺς ποὺ ἀποτελοῦν τοὺς φωτιστὲς καὶ εὐεργέτες τοῦ κόσμου παντός. Αὐτοὶ οἱ θεοκίνητοι καὶ θεοδίδακτοι μετέδωσαν τὴν θεία διδασχὴ «εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ γέμισαν μὲ θεία νοήματα, θαύματα καὶ σημεῖα «τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης», εἰς στερέωσιν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεώς μας. Ἐσφράγισαν δὲ τὸ κήρυγμά τους μὲ τὸ αἷμα τους καὶ μᾶς κληροδότησαν τὴν Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ, τὴν πυρφόρο χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ τῆς ἀλληλοδιαδοχῆς τῶν Ὁρθοδόξων χειροτονιῶν.

Ἄς δεχθοῦμε, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, μὲ εὐχαρίστηση τὴν ἔλευση τῶν ἡμερῶν τῆς νηστείας. Διαρκεῖ λίγες μόλις ἡμέρες, οὔτε δύο ἐβδομάδες τὸ ἔτος τοῦτο, καὶ **μᾶς παρέχει νέα δυνατότητα νὰ ἰλαρύνουμε τὶς ψυχές μας μὲ φῶς καὶ ζωή.**

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, δὲν μπορούμε νὰ μὴν ψέξουμε τὴν φετινὴ ἐκτροπὴ τῶν Καινοτόμων Νεοημερολογιτῶν, οἱ ὅποιοι στὴν ψευδαίσθησι ὅτι ἀκολουθοῦν ἕνα δῆθεν «διορθωμένο» Ἡμερολόγιο, αὐτὸ τοῦτο τὸ Γρηγοριανὸ Παπικὸ στὴν ρίζα του, **ἐξαφάνισαν γιὰ ἄλλη μία φορὰ τὴν εὐλογημένη αὐτὴ νηστεία!** Ἔτσι **τοὺς πληροφοροῦμε ὅτι λύπησαν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ περιφρόνησαν τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους. Δὲν βαδίζουν κατὰ τὸ καθολικὸ φρόνημα τῆς Ἐκκλησίας**

← Σὲ περίπτωσι κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ καλοκαίρι πηγαίνουμε κάπου μακριὰ ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ κόσμου, τότε βέβαια εἴμαστε πιὸ φυλαγμένοι καὶ ἀσφαλεῖς. Ἄν καὶ ἀκόμη καὶ σὲ αὐτὴ τὴν περίστασι, ὁ πνευματικὸς ἀγῶνας δὲν σταματᾷ. Εἶναι δυνατόν κάποιος φαινομενικὰ ἀσήμαντος λογισμὸς ἢ λόγος ἀπροσεξίας, μισανθρωπίας, πονηρίας ἢ αὐταρεσκείας, νὰ μᾶς χαλάσει ὅλη τὴν καλὴ ψυχικὴ διάθεσὴ μας. Πόσο μᾶλλον ἂν πηγαίνουμε σὲ τόπο πολυσύχναστο, ὅπου γύρω μας ἐπικρατεῖ θριαμβευτικὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ φρόνημα τῆς σαρκολατρείας!

Ὅπου καὶ νὰ εἴμαστε, τὸ πρόγραμμα προσευχῆς καὶ πνευματικῆς ἀνάγνωσις δὲν πρέπει νὰ παραλειφθεῖ, διότι διαφορετικὰ τὰ ἀποτελέσματα δὲν θα εἶναι καλὰ ἀπὸ πνευματικῆς ἀπόψεως. Οἱ καλὲς συζητήσεις καὶ ἐνασχολήσεις μακάρι νὰ ἐπικρατοῦν, καὶ ὄχι οἱ φασαρίες, οἱ ἀτέρμονες φλυαρίες καὶ πολυλογίες, οἱ κρίσεις καὶ κατακρίσεις.

Βέβαια, οἱ οικονομικὲς δυσκολίες τῶν περισσοτέρων δὲν ἐπιτρέπουν τὶς διακοπὲς ποὺ θὰ ἐπιθυμοῦσαν. Ἀκόμη ὅμως καὶ ὅταν ἐξ ἀνάγκης ἔχουμε μικρὲς καὶ κοντινὲς «ἀποδράσεις», καὶ πάλι ἰσχύουν ὅσα ἐπισημαίνουμε.

Εἶθε νὰ ἔχουμε προσοχὴ στὶς αἰσθήσεις, γιὰ νὰ μὴν ἐπιβαρύνουμε τὶς ψυχές μας μὲ σοβαρὲς ἀβαρίες καὶ πτώσεις, ἀλλὰ ἀντίθετα νὰ αισθανθοῦμε χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι ψυχῆς καὶ σώματος!

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς καὶ εὐλογίες
Ὁ Μητροπολίτης
†Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΚΛΗΜΗΣ

Λάρισα, 24-5/6-6-2024

καὶ ἀφίστανται ἀπὸ τὸ πλήρωμα τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Ἀγάπης. Ἡ ἐπιναλαμβανόμενη αὐτὴ πεισματώδης ἐμμονὴ τους σὲ ἓνα προφανέστατο λάθος, τὸ ὁποῖο μάλιστα προσπαθοῦν σοφιστικῶς νὰ δικαιολογήσουν, ἀποδεικνύει τὸ μέγεθος τῆς ἀμετανοησίας τους ἐδῶ καὶ ἕναν ὁλόκληρο αἰῶνα!

Ἐν τούτοις, τοὺς ἀπευθυνόμαστε μὲ πόνο: Ἀδελφοί, «ἐσχάτη ὥρα ἐστί»! Ἡ «ὀργὴ τοῦ Θεοῦ» ἐπικρέμαται ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ὅλων μας, γιὰ τὴν θλιβερὴ ἀποστασία τῆς πλειοψηφίας καὶ δὴ τῶν ἀφρόνων ἀρχόντων, οἱ ὁποῖοι καταπατοῦν ἀσύστολα τὰ θεῖα παραγγέλματα! Ἄν δὲν ὑπάρξει διόρθωση τῶν ἐπταισμένων καὶ μετάνοια ἀληθινῇ, τότε μᾶς ἀναμένουν συμφορὲς βαρύτατες.

Ἀδελφοὶ Ὁρθόδοξοι πιστοί, τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·

Μὲ τὴν καλὴ καὶ ἀσφαλῆ διαμονὴ μας στὴν Παρακαταθήκη τῆς πίστεως καὶ τὴν ἱερὰ Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας, ἅς ἀγωνισθοῦμε ἐπιμελῶς στὶς ἡμέρες τῆς νηστείας νὰ καθαρίσουμε καλύτερα τὶς καρδιές μας, νὰ ἀγαπήσουμε βαθύτερα τὸν Χριστό μας, νὰ καταπατήσουμε ἐπὶ τέλους τὰ πάθη καὶ τὶς κακὲς συνήθειες ποὺ μᾶς ταλαιπωροῦν, νὰ ἀνακουφίσουμε καὶ νὰ ἀνυψώσουμε τὶς ψυχές μας, νὰ πλησιάσουμε εὐσυνειδήτα τὰ ἱερὰ Μυστήρια τῆς Μετανοίας/Ἐξομολογήσεως καὶ τῆς Θεῖας Κοινωνίας.

Μὴν χάσουμε, παρακαλῶ, τὴν φωτιστικὴ παρηγορία τῶν καλῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς ἱερᾶς προσευχῆς. Μὴ μᾶς ἐξαπατήσῃ ἡ ἐμπαθὴς καὶ φιλαμαρτήμων «ψυχαγωγία» τῶν μέσων κοινωνικῆς δικτύωσης, ποὺ κλέβει τὸν πολύτιμο χρόνον μας καὶ ἀδειάζει τὶς ψυχές μας. Μὴν μᾶς σκοτίσουν ἀκάθαρτες ἐπιθυμίες, ἀλλὰ ἅς σεβαστοῦμε τὴν ἱερότητα τοῦ σώματός μας ὅπως καὶ τῶν ἄλλων, καὶ μὴ προβοῦμε σὲ πράξεις ἀτιμίας!

Ἐπίσης, νὰ προσέχουμε τὰ λόγια μας, νὰ ἀποφεύγουμε τὸ μέγιστο κακὸ τῆς κατακρίσεως, νὰ προσέχουμε τὶ βλέπουμε, τὶ ἀκοῦμε, τὶ διαλογοῦμαστε, τὶ ἐπιθυμοῦμε! Μὴν μᾶς ἐξαπατήσῃ ἡ ραθυμία εἰς βάρος τῶν πνευματικῶν μας καθηκόντων. Μὴν ἐγκαταλείψουμε τὸν ἐκκλησιασμό. Μὴν ἐκθέτουμε τὸν ἑαυτὸ μας σὲ κινδύνους ἀπὸ παρέες κακὲς καὶ συναστροφές ἐπιβλαβεῖς.

Μὴν ἀποτελοῦμε σκάνδαλο μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο ἔναντι τῶν ἄλλων, μὴν προσπαθοῦμε νὰ ὁμοιωθοῦμε στὴν ἐμφάνιση μὲ τοὺς κοσμικοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποῖους χαρακτηρίζει τὸ ἐκδηλο σαρκικὸ φρόνημα ποὺ δὲν ἔχει καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει καμία σχέση μὲ τὶς βασικὲς ἀρχές τῆς πίστεώς μας.

Ἀδελφοὶ μου ἀγαπητοί·

Μὴ λησμονοῦμε ὅτι δὲν εἴμαστε ἀθάνατοι, ἀλλὰ περαστικοὶ ἀπὸ τὸν μάταιο τοῦτο κόσμος. Καὶ θὰ δώσουμε ἀπολογία ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὸ πῶς διαχειριστήκαμε τὰ τάλαντα καὶ χαρίσματα ποὺ μᾶς ἐμπιστεύθηκε ἡ θεῖα Ἀγαθότητά Του.

Εἴθε νὰ ἐνδουθοῦμε «σπλάγχνα οἰκτιρμῶν» καὶ νὰ αὐξήσουμε τὶς ἀγαθοεργίες μας μὲ ὅ,τι τρόπο μποροῦμε, ὥστε ὁ Φιλάνθρωπος Κύριός μας νὰ μᾶς χαρίζει πλοῦσια τὸ ἄπειρον Ἔλεος τῆς Εὐσπλαγχνίας Του καὶ στὴν παρούσα ζωὴ καὶ στὸν μέλλοντα αἰῶνα. Ἀμήν!

Μὲ πατρικὲς εὐχές
Εὐχέτης θερμὸς πρὸς Κύριον
Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος Κλήμης

Λάρισα,
Ἑβδομὰς Ἁγίου Πνεύματος, Ἰούνιος 2024

«Τῆς μετανοίας ζηλωτὰς ἀνάδειξον ἡμᾶς, Κύριε!»

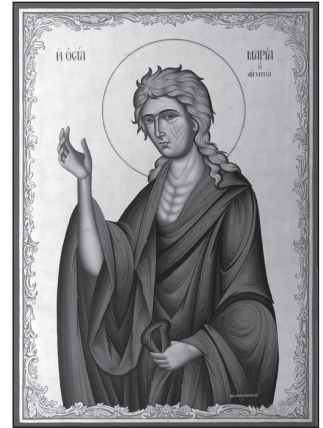
Ὁμιλία στὴν Κατανυκτικὴ Ἐκδήλωση Σαρακοστῆς
Ε΄ Κυριακὴ Νηστειῶν - Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας
Καθεδρικός Ἱ. Ναὸς Εὐαγγελιστρίας Λαρίσης, 8/21-4-2024

† Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος Κλήμεντος

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί:

Α. Ἡ χάρις τῆς μετανοίας

Ἡ κατανυκτικὴ περίοδος τοῦ Τριωδίου ἀρχίζει, ὡς γνωστόν, μὲ τὸ περίφημο τροπάριο: «*Τῆς μετανοίας ἀνοιξὸν μοι πύλας, Ζωοδότα!*». Γιατί παρακαλοῦμε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ Τριωδίου καὶ καθ' ὅλη τὴν Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ γιὰ μετάνοια; Διότι διερχόμαστε τὴν κατ' ἐξοχὴν περίοδο τῆς μετανοίας, καὶ ἐν τούτοις μόνοι μας, μὲ τὶς ἀνθρώπινες μόνον προσπάθειες καὶ διαιθέσεις, δὲν καταφέρνουμε νὰ μετανοήσουμε ἀληθινὰ καὶ εἰλικρινά. Χρειαζόμαστε ἄμεσα τὴν θεία ἔμπνευση καὶ βοήθεια γι' αὐτό. **Ἄν δὲν ἀνοίξει ὁ Θεὸς τὶς πύλες τῆς μετανοίας στὸν ἄνθρωπο, τότε ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ μετανοήσει εἰλικρινά. Εἶναι ἀναγκαία ἡ χάρις τῆς μετανοίας πρὸς τοῦτο!**

Ὁ Κύριός μας ζήτησε ἐξ ἀρχῆς τοῦ κηρύγματός Του μετάνοια: «*μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν*» (Ματθ. 3, 2). Αὐτὸ ἦταν νωρίτερα τὸ κήρυγμα τοῦ Τιμίου Προδρόμου, αὐτὸ ἦταν κατόπιν τὸ ἐπίμονο κήρυγμα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, αὐτὸ εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε τὸ συνεχῆς κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ μετάνοια περιέχει οὐσιαστικὰ τὶς βασικὲς χριστιανικὲς ἀρετὲς καὶ ταυτόχρονα ἀποτελεῖ καρπὸ τους. Σημαίνει πρῶτιστα *πίστις*. Ἄν δὲν πιστεύεις ἀληθινὰ καὶ βαθιά, δὲν πρόκειται νὰ δεῖξεις καμιά μετάνοια. Ἐπίσης, ἂν δὲν ἐλπίζεις, δὲν μετανοεῖς. Στὴν μετάνοια ἐνυπάρχει *ἀγάπη*. Ἡ ἀγάπη εἰσάγει καὶ ὠθεῖ τὸν ἄνθρωπο στὴν μετάνοια, διότι τὸν ἐλέγχει καὶ τὸν προτρέπει σὲ διόρθωση τῶν ἐπταισμένων καὶ σὲ ἐπανόρθωση. Χωρὶς αὐτὴν δὲν ἔχουμε ἀληθινὴ μετάνοια. (βλ. Ἁγίου Γαβριὴλ Ἐπισκόπου Ἰμερέτιας, Ψάχνω τὴν ψυχὴ μου, Ἱερά Μονὴ Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ, ἐκδ. Ἄθως, Ἀθήνα 2023, σελ. 107 ἔ.).

Γενικά, ὅταν προβαίνουμε σὲ ἀπλὸ ἀπολογισμό τῶν ἁμαρτιῶν μας, καὶ παρατηροῦμε ὅτι δείχνουμε ἐλάχιστη μεταμέλεια, χωρὶς πόνο, χωρὶς αἰσχύνῃ, μὲ ψυχρότητα καὶ ἀδιαφορία, σὰν νὰ πρόκειται γιὰ ἁμαρτήματα ἄλλου, τότε αὐτὸ τὸ γεγονός σημαίνει ὅτι οἱ πύλες τῆς μετανοίας δὲν ἀνοίχθηκαν ἀκόμη καλὰ μέσα μας.

Κάποτε, ὑπάρχει μετάνοια ἀπὸ ὑποχρέωση, ἐπειδὴ μᾶς τὸ ἐπιβάλλουν οἱ ἄλλοι, οἱ περιστάσεις τῆς ζωῆς, τὸ περιβάλλον κ.λπ. Φυσικά, δὲν πρόκειται γιὰ τὴν ἀληθινὴ μετάνοια, ἡ ὁποία πρέπει νὰ μᾶς χαρακτηρίζει σὰν Χριστιανούς. Ἡ μετάνοια δὲν εἶναι ἐπιβαλλόμενο καθήκον, ἀλλὰ ζωτικὴ ἀνάγκη τῆς ἴδιας τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὁποία αἰσθάνεται τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐπιθυμεῖ τὴν λύτρωση καὶ τὴν ἀπελευθέρωση.

Ἄλλοτε, ὑπάρχει μετάνοια ἀπὸ τὸν φόβο τῆς τιμωρίας. Κάποιοι αἰσθάνονται

ἄσχημα μὲ τὶς ἁμαρτίες τοὺς κυρίως διότι ἐπικρέμαται ὁ κίνδυνος τῆς τιμωρίας ἐπάνω τους. Καλὸ εἶναι γιὰ ἀρχή, ἀλλὰ πρόκειται γιὰ κάτι δουλικό. Δὲν φθάνει τὸ αἴσθημα τοῦ φόβου τιμωρίας γιὰ τὴν ἐνοχή, ἂν θὰ πρέπει νὰ ἀποκτήσουμε ὑγιή σχέση μὲ τὸν Θεό. Εἶναι ἀναγκαῖα ἡ πίστη καὶ ἡ ἀγάπη, ἡ παράδοση μὲ ἐμπιστοσύνη στὴν θεία Ἀγκάλη, ἡ ὁποία δέχεται τοὺς πάντες, μὲ μόνον ὄρο τὴν ὁμολογία τῆς ὁποίας ἁμαρτίας, χωρὶς δικαιολογίες καὶ προφάσεις, καὶ τὴν ἐκζήτηση τοῦ ἐλέους καὶ τῆς θείας ἀφέσεως.

Ἡ ὄντως μετάνοια εἶναι πόνος καὶ βάσανο γιὰ τὴν ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν προδοσία τῆς Ἀγάπης Του· γιὰ τὴν ἄδικη σπατάλη τοῦ πολυτίμου χρόνου τῆς ζωῆς μας στὴν ματαιότητα, στὴν ἀδικία, στὸ ψεῦδος, στὴν ἀνομία. Ἀναλογιζόμεστε τὸ μέγεθος τῆς Σταυρικῆς Θυσίας τοῦ Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ μας, καὶ τὴν δική μας ἀχαριστία καὶ ἀποστασία;

Ἐν τούτοις, ὅταν ἔχουμε μέσα μας ψυχρότητα, ὅταν λείπει τὸ ἀληθινὸ πνεῦμα τῆς μετανοίας, δὲν ποθοῦμε τὰ πνευματικά, δὲν μᾶς ἐλκύει ἡ προσευχή, στίς ἱερὲς Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας δὲν μαροῦμε νὰ συγκεντρωθοῦμε, ἀλλὰ οὔτε καὶ στὴν κατ' ἴδιαν προσευχή· στὴν ἀγαθοεργία καὶ θυσία εἴμαστε δυσκίνητοι, στὰ θεῖα βραδουκίνητοι ἕως ἀκίνητοι...

Ἄν βλέπουμε ὅτι ἡ ἁμαρτία ἔχει μεγάλη δύναμη μέσα μας, ὅτι μᾶς παρασύρει ἐκόντες-ἄκοντες, τότε χρειαζόμεστε πραγματικὰ δυνατὴ προσευχή καὶ δέηση ἐκτενῆ, γιὰ νὰ μᾶς λυπηθεῖ ὁ Κύριος καὶ νὰ μᾶς δώσει *χάριν μετανοίας*. Αὐτὴ δίδεται σὲ ὄσους τὸ ζητοῦν μὲ πόνο καὶ ἐπιμονή. Διαφορετικά, τὸ ἄπειρον Ἔλεος τοῦ Κυρίου, ποῦ θέλει νὰ μᾶς ἐπισκιάσει καὶ σώσει, χρησιμοποιεῖ ἄλλους τρόπους, ἀπρόσμενους, προκειμένου νὰ ὁδηγηθοῦμε σὲ ἐπίγνωση μετανοίας καὶ ἐπιστροφή στίς εὐθεῖες ὁδοὺς τῆς θείας εὐαρεσκείας.

B. Ἐνα σύγχρονο παράδειγμα μετανοίας

Ἐπ' αὐτοῦ, ἐπιτρέψτε μου νὰ ἀναφέρω στὴν ἀγάπη σας ἓνα σύγχρονο παράδειγμα, τὸ ὁποῖο εἶναι πολὺ διδακτικὸ καὶ χαρακτηριστικὸ.

Προηγουμένως, θέλω νὰ τονίσω ὅτι κάποιοι ἄνθρωποι ὁδηγοῦνται στὴν πίστη καὶ τὴν μετάνοια μὲ τρόπο θαυμαστό, ἐνῶ πρὶν ζοῦσαν μιὰ ζωὴ τελείως παραδομένη στὰ πάθη τους. Κάποιες ὁμως δυσχερεῖς περιστάσεις τῆς ζωῆς τοὺς συγκλόνισαν συθέμελα, καὶ μόνο τότε στράφηκαν μὲ μεγάλη ὁρμὴ πρὸς τὸν Θεό.

Κάποιοι ἀπὸ αὐτοὺς βλέπουν σημεῖα, κάποιοι βιώνουν ὑπερφυσικὲς καταστάσεις. Ἔχω γνωρίσει ἄνθρώπους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀκόμη καὶ τὴν ἐμπειρία τοῦ σωματικοῦ θανάτου καὶ τῆς μετὰ θάνατον καταστάσεως, καὶ ἐπανήλθαν στὴν ζωὴ. Μιὰ τέτοια εἶναι ἡ περίπτωση ποῦ ἄκουσα πρόσφατα καὶ θὰ σᾶς ἀναφέρω.

Πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ, βαδίζοντας σὲ κεντρικὸ δρόμο τῆς πόλεώς μας Λάρισας, μὲ πλησίασε κάποιος σχετικὰ νέος ἄνθρωπος, μὲ πλαστικὸ ποτήρι τοῦ καφέ στὸ χέρι, ἄνθρωπος φυσιολογικός, κανονικός, σύγχρονος, καθημερινός. Ἄφοῦ μὲ χαιρέτισε καὶ μοῦ ἔθεσε κάποιον ἐρώτημα, ἐν συνεχείᾳ μοῦ ἀπεκάλυψε ὅτι ἡ ζωὴ του ἄλλαξε ἐντελῶς, ὅτι πιστεύει πλέον βαθύτα στὸν Θεό, ἐνῶ πρὶν ἦταν Χριστιανὸς μόνον κατ' ὄνομα, καὶ προσπαθεῖ στὸ ἐξῆς νὰ εὐαρεστήσει τὸν Θεὸ ζῶντας κατὰ τὸ ἅγιο Θέλημά Του.

Καὶ τοῦτο, διότι πρὶν ἀπὸ σχετικὰ λίγο χρονικὸ διάστημα, ἐξ αἰτίας μιᾶς σοβαρῆς ἀσθενείας, **πέθανε, ὁ θάνατός του διαγνώσθηκε, καὶ βρέθηκε σὲ ἀφάνταστο καὶ ἀπερίγραπτο τόπο ὀδύνης καὶ φρικτῆς κολάσεως!** Εἶναι ἀδύνατον, ὅπως μὲ βεβαίωσε μὲ κάθε σοβαρότητα, ἀνθρώπινη γλῶσσα νὰ περιγράψει τὸν βασανισμό τῆς ψυχῆς του!...

Τότε ὁμως, συνέβη τὸ ἀνέλπιστο: μιὰ μεγαλόπρεπη Γυναίκα, μέσα στὸ Φῶς, μὲ ἀνέκφραστη Μητρικὴ στοργὴ καὶ ἐνδιαφέρον, τὸν ἀνέσυρε ἀπὸ τὸν ἐφιαλτικὸ

βασανισμό του. Μέσα του, είχε την σίγουρη πεποίθηση ότι Αυτή ήταν η Μητέρα του Κυρίου μας, η Παναγία Μητέρα μας, η Άειπάρθενη Θεοτόκος! Τὸν μετέφερε σὲ τόπο ἀσφαλῆ, ἐνῶ ἀπὸ κάτω του ἔχασκε χαώδης ἄβυσσος. Ἦταν στὴν βάση ἐνὸς βουνοῦ, ἔτσι τοῦ φάνηκε, καὶ στὴν κορυφή του διακρινόταν Φῶς ὑπέρλαμπρο. Καὶ τότε ἄκουσε τὴν οὐράνια φωνὴ Της νὰ τοῦ λέγει:

«—Θὰ πρέπει νὰ ἀνέλθεις ψηλὰ γιὰ νὰ σωθεῖς ἐκεῖ στὸ Φῶς. Αὐτὸ πρέπει νὰ γίνε με τὴν θέλησή σου. Διαφορετικά, θὰ βρεθεῖς καὶ πάλι ἐκεῖ ποὺ ρίφθηκες, χωρὶς καμιά ἐλπίδα ἐπανόδου!»!

Κατόπιν αὐτῆς τῆς συγκλονιστικῆς Θεομητορικῆς ὁδηγίας, ἐπανῆλθε στὴν ζωὴ, ἡ καρδιά του ξαναλειτούργησε, τὰ ὄργανα τοῦ σώματός του ἄρχισαν καὶ πάλι νὰ λειτουργοῦν κανονικά, καὶ θεωρήθηκε ἡ νεκρανάστασή του ἓνα πραγματικὸ θαῦμα, ὅπως καὶ ἦταν!

Τὸ πιὸ σημαντικό ὅμως θαῦμα ἦταν ἀκριβῶς ἡ ριζικὴ μεταστροφή του. Εἶχε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τὴν αἴσθησι ὅτι βίωσε κάτι ἐκπληκτικὸ. Ὅτι ἔζησε μιὰ ὑπερφυσικὴ κατάστασι, ἡ ὁποία ἐντυπώθηκε βαθιὰ στὴν συνειδησή του καὶ ἄλλαξε πλήρως τὴν σκέψη του, τὴν τοποθέτησή του, τὴν πορεία τῆς ζωῆς του.

Μοῦ εἶπε μὲ εὐλικρίνεια, ὅτι ἂν δὲν εἶχε γυναίκα καὶ παιδί, θὰ ἐπέλεγε σίγουρα τὴν ὁδὸ τῆς Μοναχικῆς ἀφιερώσεως, γιὰ νὰ ζήσει τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του ἐν μετάνοιᾳ. Τοῦ δόθηκε λοιπὸν ἡ *βαθιὰ χάρις τῆς μετανοίας* μὲ τὸν θαυμαστὸ αὐτὸ τρόπο, σύμφωνα μὲ τὰ ἀνεξιχνίαστα κρίματα τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ χρειαζόταν καθοδήγησι γιὰ τὸ πῶς ἐκφράζεται καὶ βιώνεται ἡ μετάνοια.

Μοῦ ἐκμυστηρεύθηκε ἐπίσης μὲ πόνο καὶ θλίψη, ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν πιστεύουν εὐκόλα στὴν μαρτυρία του. Σὲ λίγους μόνον ἀποτολμᾷ νὰ μιλήσει ἀνοικτά, ἀλλὰ οἱ περισσότεροι γνωστοί του δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ πιστεύσουν σὲ αὐτὸ ποὺ ἔζησε. Παρατηροῦν ὅτι ἡ ζωὴ του ἄλλαξε σαφῶς, ὅτι δὲν εἶναι αὐτὸς ποὺ γνώριζαν, ὅτι κάτι τὸ ἀσυνήθιστο συνέβη, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ προβληματισθοῦν βαθύτερα! Καὶ αὐτὸς αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη, **ἔτσι τοῦ ζητήθηκε**, νὰ γνωστοποιεῖ τὴν ἐμπειρία του.

Τοῦ εἶπα καὶ τὸν διαβεβαίωσα ὅτι δὲν μὲ πλησίασε τυχαία. Ὅτι ὅλα ρυθμίζονται τέλεια ἀπὸ τὴν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Ὅτι ὁ Κύριος ἐπέτρεψε στὸ ἄφατο Ἐλεὸς Του νὰ μοῦ γνωστοποιήσῃ αὐτὸ ποὺ ἔζησε, γιὰ νὰ τὸ μεταδίδω εὐρύτερα, ὥστε νὰ γίνονται γνωστὰ τὰ θαυμάσια τοῦ Θεοῦ μας, προκειμένου νὰ βοηθοῦνται καὶ νὰ ἐνισχύονται οἱ καλοπροαίρετοι ἄνθρωποι, διότι εἴμαστε σὲ πάρα πολὺ δύσκολα καὶ κρίσιμα χρόνια. Δόξα τῷ ἀπείρῳ ἐλέει Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν! Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς!

Γ. Ἀληθινὴ καὶ ψευδὴς μετάνοια

Ἐν συνεχείᾳ, εἶναι καλὸ νὰ ἐξετάσουμε σύντομα ποιὸς μετανοεῖ ἀληθινά, ὥστε παρὰ τὴν ἀσθένειά του νὰ δύναται νὰ κοινωνεῖ ἀκατακρίτως τὰ ἅγια Μυστήρια, καὶ ποιὸς *ψευδῶς*, ὥστε νὰ εἶναι ἄξιος καταδίκης ἂν δὲν διορθωθεῖ.

Ψευδῶς μετανοεῖ ὁποῖος δὲν ἐξομολογεῖται εὐλικρινά, δὲν νιώθει πόνο γιὰ τὶς ἁμαρτίες του, ἢ δὲν βλέπει κἄν τὶς ἁμαρτίες του! Μάλιστα ἀκόμη καὶ ὅταν τυπικὰ ἐξομολογεῖται, τὸ κάνει μὲ τέτοιον τρόπο, σὰν νὰ προβαίνει σὲ περιγραφὴ κάποιου ἀδιάφορου συμβάντος *ξένου πρὸς τὸν βαθύτερο ἐαυτό του*. Καὶ τοῦτο, διότι δὲν ἔχει μέσα του **τὴν σταθερὴ πρόθεσι** καὶ δὲν δίνει **τὴν ἀποφασιστικὴ ὑπόσχεσι** ὅτι δὲν θὰ διαπράξει καὶ πάλι τὰ ἴδια, ὅταν βρεθεῖ στὶς ἴδιες συνθήκες ποὺ ἀμάρτησε προηγουμένως. Γιατί αὐτό; Διότι βαθιὰ μέσα του **ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιθυμεῖ ὅπως καὶ πρὶν τὴν ἁμαρτία!** Δὲν τὴν ἔχει ἀποστραφεῖ. Δὲν τὴν ἔχει βδελυχθεῖ, οὔτε τὴν ἔχει μισήσει! Τὴν θεωρεῖ ἀναπόσπαστο μέρος τῆς ὑπάρξεώς του καὶ δὲν μπορεῖ νὰ φαντασθεῖ τὴν ζωὴ του χωρὶς αὐτήν!

Αυτή είναι μια ιδιαίτερα επικίνδυνη και πλανερή κατάσταση, ή όποια υποδηλώνει κατ' ουσίαν *ἀμετανοησία*. Ψεύτικη μετάνοια! Ένας τέτοιος άνθρωπος δὲν είναι ἄξιος τῆς Θείας Μεταλήψεως. Καὶ ἂν ἀποτολήσει νὰ κοινωνήσῃ, δὲν θὰ εἶναι «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον», ἀλλ' «εἰς κρίμα καὶ κατάκριμα» τῆς δυστυχοῦς ψυχῆς του... (βλ. Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Ροστώφ, Διδαχὴ στὴν Ε΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, σὸ «Ἀναζωσάμενοι τὸν καλὸν τῆς νηστείας ἀγῶνα», τ. Α΄, ἐκδ. «Καθ' ὁδόν», Ἀθήνα 2022, σελ. 122 ἔ.).

Ὁ ἀληθινὰ μετανοῶν, ἀντίθετα, εἶναι αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐξομολογεῖται ΟΛΕΣ τὶς ἁμαρτίες του, καὶ ὄχι ἐπιλεκτικὰ μερικὲς μόνον, μὲ πραγματικὸ πόνον καὶ λύπη καρδιάς, καὶ κυρίως μὲ **σταθερὴ πρόθεση** νὰ μὴ τὶς ἐπαναλάβῃ. Γι' αὐτὸ καὶ ὑπόσχεται ἀνεπιφύλακτα περὶ τούτου, καὶ ἐπίσης λαμβάνει σοβαρὰ μέτρα προστασίας καὶ ἀσφαλείας γιὰ νὰ μὴν περιπέσει καὶ πάλι στὰ ἴδια μὲ εὐκολία καὶ προχειρότητα. Αὐτὸς, ἐφ' ὅσον λάβῃ σχετικὴ ἄδεια καὶ εὐλογία ἀπὸ τὸν Πνευματικὸ πατέρα, μπορεῖ νὰ κοινωνήσῃ ἄζιως, καὶ παρὰ τὴν ἀσθένεια καὶ ἀδυναμία του, *δέχεται τὸ πλοῦσιον Ἔλεος τοῦ Παναγάρχου Κυρίου μας «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον»*. Εἶθε μὲ ὅλους μας νὰ συμβαίνει τοῦτο!

Τὸ παράδειγμα τῆς σήμερον τιμωμένης Ἁγίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας εἶναι ἐξόχως διδακτικὸ. Ἐπρόκειτο γιὰ τόσο μεγάλη ἁμαρτωλή, ὥστε ἀόρατη δύναμις νὰ τῆς ἐμποδίζῃ τὴν εἴσοδο τὸν Πανίερο Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας στὰ Ἱεροσόλυμα, ὅπου πῆγε ἀπὸ περιέργεια. Καὶ *μόνον ὅταν ἔβαλε μέσα τὴν ἀληθινὴ μετάνοια*, τὴν πρόθεση καὶ ἀπόφασή της νὰ μὴν ἐπιστρέψῃ στὴν ἀκαθαρσία τῶν σαρκικῶν τῆς ἁμαρτιῶν, μόνον τότε τῆς ἐπετράπη πλέον -μὲ τὴν Θεομητορικὴ μεσιτεία- νὰ εἰσέλθῃ στὸν Ναὸ γιὰ νὰ προσκυνήσῃ καὶ νὰ λάβῃ θεῖες δωρεές. Διότι θὰ ἀπεδύετο σὲ ἀγῶνα φοβερὸ πέραν τῆς ἐρήμου τοῦ Ἰορδάνου γιὰ νὰ δείξῃ τὴν ἔμπρακτη μετάνοιά της, ἐπὶ δεκαετίες ὀλόκληρες, μέχρις ὅτου καθαρθεῖ, ὅπως καὶ φωτισθεῖ καὶ θεωθεῖ. Καὶ μόνο πρὶν τὸ τέλος της νὰ φανερωθεῖ στὸν κόσμον ὡς ἐκπληκτικὸ ὑπόδειγμα μετανοίας διὰ τοῦ Ὁσίου Ζωσιμᾶ, ὁ ὁποῖος ἄκουσε τὰ τοῦ Βίου της, τὴν κοινωνήσῃ τὰ ἅγια Μυστήρια καὶ ἐν τέλει τὴν ἔθαψε. Εἶθε νὰ ἔχουμε τὶς ἅγιες πρεσβεῖες της!

Ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές, αὐτὰ νὰ εἶναι τὰ ὑποδείγματα καὶ τὰ πρότυπά μας, ὥστε νὰ προσφεύγουμε στὸν Λυτρωτὴ μας Χριστὸ ὡς τὸν μόνον Ἱατρό, τὸν ἀληθινὸ Πατέρα, τὸν πραγματικὸ Εὐεργέτη, τὸν μοναδικὸ Σωτῆρα! Νὰ Τὸν ἀγαπήσουμε βαθιὰ καὶ εἰλικρινά, νὰ εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ ὑποστοῦμε κάθε θυσία γιὰ χάρι Του ἀκόμη καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς μας, καὶ τίποτε νὰ μὴ μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὴν μακάρια Ἀγάπη Του!

Τί ἔχουν στ' ἀλήθεια νὰ μᾶς προσφέρουν τὰ πάθη καὶ οἱ ἁμαρτίες, ὅπως καὶ οἱ δαίμονες ποὺ κρύπτονται ὀπισθεν, παρὰ μόνον ἀτιμία, δυστυχία, καταστροφή καὶ ἀπώλεια;

Ἀντίθετα, ὁ Πανάγαθος Κύριός μας γιὰ τὴν ἀληθινὴ μετάνοιά μας, γιὰ τὴν μικρὴ ἀλλὰ τίμια καὶ εἰλικρινὴ προσπάθειά μας, προσφέρει σὲ μᾶς τὴν εὐφροσύνη τῆς πραγματικῆς *κοινωνίας* μαζί Του ἀπὸ τούτῃ τὴν ζωὴ! Τί μεγαλύτερο καὶ ὑψηλότερο ὑπάρχει ἀπὸ τὴν Θεία Κοινωνία; Τί μακαριώτερο καὶ ἐρασιμώτερο; Αὐτὴ μᾶς ἐνώνει μὲ τὸν Χριστό, μᾶς κάνει ἓνα μαζί Του, Τὸν φέρει μέσα στὴν ἴδια τὴν ταπεινὴ ὑπαρξή μας!...

Δ. «Ποτήριον Κυρίου» καὶ «ποτήριον δαιμονίων»

Γιὰ νὰ μετέχουμε τοῦ «Ποτηρίου τοῦ Κυρίου», χρειάζεται ὅπως εἴπαμε ἀληθινὴ καὶ γνήσια μετάνοια. Διαφορετικά, μέσῳ τῶν παθῶν καὶ ἁμαρτιῶν καὶ μάλιστα τῶν σαρκικῶν, ὁ ἄνθρωπος μετέχει τοῦ «ποτηρίου τῶν δαιμονίων», ποὺ συνιστᾷ τὸν αἰώνιο θάνατο!

Τὰ δύο αὐτά, οἱ δύο αὐτὲς καταστάσεις, δὲν συμβιβάζονται καὶ δὲν συνδυάζονται. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος εἶναι σαφής: *«Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων»* (Α' Κορ. 10, 21).

Ὁ Θεὸς ἔχει δεῖξει σὲ Βίους Ἁγίων πόσο φοβερὸ σκοτάδι περιβάλλει τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Ὁ Ἅγιος Νήφων Κωνσταντιανῆς (23 Δεκ.) ζοῦσε ἀρχικὰ πολὺ ἁμαρτωλὴ καὶ ἔκλυτη ζωὴ, παραδομένος στὰ πάθη τῆς σαρκός. Κάποτε συναντήθηκε μὲ κάποιον γνωστὸ του, τὸν Νικόδημο, ὁ ὁποῖος ἦταν ἄνθρωπος εὐσεβής. Αὐτὸς τὸν κοίταξε ἀπορημένος καὶ ὅταν ὁ Νήφων τὸν ἐρώτησε γιὰ τὸν παρατηρεῖ μὲ τέτοιον τρόπο, ἐκείνος ἀπάντησε: *«Πίστεψέ με, ἀδελφέ, ὅτι δὲν σὲ εἶδα ποτὲ ἔτσι, ὅπως σήμερα, διότι τὸ πρόσωπό σου εἶναι τρομακτικὸ, κατὰμαυρο»!*...

Τὰ πρόσωπα τῶν Ἁγίων, τῶν εὐσεβῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ, ἐνωμένα μὲ τὸν Χριστό, περιβάλλονται μὲ θεῖον Φῶς, διότι ὁμοιώνονται μὲ τὸ πρωτότυπό τους, μὲ τὸν Χριστό. Ἀντίθετα, τὰ πρόσωπα τῶν ἀσεβῶν, ὅπως καὶ τῶν ἀμετανοήτων ἁμαρτωλῶν, γίνονται ἀποκρουστικά, διότι ἐξομοιώνονται μὲ τὸν πατέρα τῆς ἁμαρτίας διάβολο!

«Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν» (Α' Ἰω. 3, 8), βεβαιώνει ὁ Μαθητὴς καὶ Ἀπόστολος τῆς Ἀγάπης Ἰωάννης ὁ Θεολόγος καὶ Εὐαγγελιστής. Πόσο μεγάλη δυστυχία καὶ συμφορὰ εἶναι νὰ παραμένεις δέσμιος τοῦ ἐχθροῦ τῆς ψυχῆς σου καὶ τῆς ζωῆς σου, ἀμετανόητος καὶ ἀδιόρθωτος!

Ἀπὸ τὴν μιὰ λοιπὸν, μὲ βάση τὴν ἀληθινὴ μετάνοια, ἔχουμε τὴν σωτηρία καὶ ὅλες τὶς θεῖες δωρεές. Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἔχουμε τὴν ἀμετανοησία ποὺ ὀδηγεῖ στὴν ἀπώλεια καὶ σὲ κάθε αἰσχύνη καὶ ἀκαθαροσύνη. Σὲ μᾶς ἐναπόκειται νὰ κάνουμε τὴν ὀρθὴ ἐπιλογή.

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος ὑποδεικνύοντας ὁδὸ μετανοίας, καθάρσεως, ἀφέσεως καὶ σωτηρίας, μᾶς προτρέπει πατρικῶς: *«καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος»* (Β' Κορ. 7, 1).

Ἄν λοιπὸν θέλουμε νὰ εἴμαστε αἰώνια μὲ τὸν Κύριο καὶ Θεό μας, μὲ τὴν Παναγία Μητέρα μας, μὲ τοὺς Ἁγίους Ἀγγέλους καὶ τοὺς Ἁγίους Πάντας, ἅς ἀναδειχθοῦμε σὲ τούτη τὴν σύντομη ζωὴ *ζηλωτὲς τῆς ἀληθινῆς μετανοίας*, καὶ ἅς ἐνωμόμαστε μυστηριακὰ μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ μας, μὲ τὴν θεία Ἐνέργεια, χωρὶς ἀναβολὴ καὶ καθυστέρηση, χωρὶς ἀναμονή, διότι δὲν γνωρίζουμε τί τέξεται ἢ ἐπιούσα!

Ὁ Κύριός μας δέχεται μὲ ἀνοιχτὲς ἀγκάλες κάθε προσερχόμενο μὲ εἰλικρινῆ μετάνοια, τὸν δικαίῳ καὶ τὸν ἀποκαθιστᾷ. Ὅποιον καταδικάζει τὸν ἑαυτό του, αὐτὸν σίγουρα τὸν συγχωρεῖ. Τοῦ ἀφαιρεῖ τὸ κακὸ πνεῦμα καὶ τοῦ χαρίζει Ἅγιο Πνεῦμα. Τοῦ δίδει καθαρότητα καὶ ἐλπίδα, ἐλευθερία καὶ παρρησία, συγχώρηση καὶ σωτηρία!

Ἀδελφοί!

«Ἄς μετανοήσουμε καὶ ὁ Ἐλεήμων καὶ Πρᾶος Θεὸς θὰ μᾶς εὐσπλαχνισθεῖ τὴν ὥρα τῆς Κρίσεως στὸ Δικαστήριό Του, ἐξ αἰτίας τῆς φιλευσπλαχνίας Του, ποὺ εἶναι πάντοτε μεγαλύτερη ἀπὸ τὶς ἀνθρώπινες ἁμαρτίες!...» (Ἁγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ἁγιοπνευματικὴς διδασχὴς..., ἐκδ. Ὁρθόδοξος Κυψέλη, Θεσσαλονίκη 2017, σελ. 174), Ἀμήν!

ΠΑΤΕΡΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ

Η ωφέλεια της νηστείας

Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου

Πολλοί χριστιανοί, αγνοώντας την μεγάλη ωφέλεια της νηστείας, την τηρούν με δυσφορία ή και την αθετούν. Κι όμως, τη νηστεία πρέπει να την δεχόμαστε με χαρά, όχι με βαρυγγώμια ή φόβο.

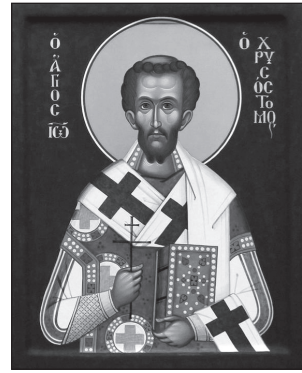
Γιατί δεν είναι σ' εμάς φοβερή, αλλά στους δαίμονες. Φέρτε την μπροστά σ' έναν δαιμονισμένο, και θα παγώσει απ' το φόβο, θα μείνει ακίνητος σαν πέτρα, θα δεθεί με δεσμά αόρατα, όταν μάλιστα δει να την συνοδεύει η αδελφή της και αχώριστη συντρόφισσά της, η προσευχή. Γι' αυτό και ο Χριστός είπε: «*Το δαιμονικό γένος δεν βγαίνει από τον άνθρωπο, στον οποίο έχει μπει, παρά μόνο με προσευχή και νηστεία*» (Ματθ. 17:21).

Αφού λοιπόν η νηστεία διώχνει μακριά τους εχθρούς της σωτηρίας μας και είναι τόσο φοβερή στους δυνάστες της ζωής μας, πρέπει να την αγαπάμε και όχι να την φοβόμαστε. Αν κάτι πρέπει να φοβόμαστε, αυτό είναι η πολυφαγία, προπαντός όταν συνδυάζεται με την μέθη. Γιατί αυτή μας δένει πισθάγκωνα και μας σκλαβώνει στα τυραννικά πάθη, ενώ η νηστεία, απεναντίας, μας απαλλάσσει από την τυραννία των παθών και μας χαρίζει την πνευματική ελευθερία. Όταν, λοιπόν, και εναντίον των εχθρών μας πολεμάει κι από την δουλεία μας λυτρώνει και στην ελευθερία μας ξαναφέρνει, ποιάν άλλη απόδειξη της αγάπης της χρειαζόμαστε;

Δεν είναι μόνον οι Μοναχοί που έχουν σ' όλη τους την ισάγγελη ζωή σύντροφο τη νηστεία, μα και πολλοί κοσμικοί χριστιανοί, που με τα φτερά της έχουν ανέβει κι αυτοί σε ύψη ουράνιας φιλοσοφίας.

Σας θυμίζω πως οι δύο κορυφαίοι προφύτες της Παλαιάς Διαθήκης, ο Μωυσής και ο Ηλίας, μολονότι και από άλλες αρετές είχαν πολλή παρησία στον Θεό, όποτε ήθελαν να μιλήσουν μαζί Του στη νηστεία κατέφευγαν. Αυτή τους οδηγούσε κοντά στον Κύριο...

«Την φοβόμαστε» θα πεις (τη νηστεία), «γιατί φθείρει και εξασθενίζει το σώμα». Θα μπορούσα να σου απαντήσω ότι όσο ο εξωτερικός άνθρωπος, δηλαδή το σώμα, φθίρεται, τόσο ο εσωτερικός, δηλαδή η ψυχή, μέρα με τη μέρα ανανεώνεται (πρβλ. Β' Κορ. 4:16). Από το άλλο μέρος, όμως, αν θελήσεις να εξετάσεις καλά το πράγμα, θα διαπιστώσεις πως η νηστεία περιφρουρεί και τη σωματική υγεία. Κι αν δεν πιστεύεις στα λόγια μου, ρώτησε τους γιατρούς, και καλύτερα θα σου τα πουν αυτοί, που ονομάζουν την ολιγοφαγία μπτέρα της υγείας, ενώ απεναντίας λένε πως από την πολυφαγία προέρχονται πάρα πολλές αρρώστιες, οι οποίες, σαν αυλάκια νερού που πηγάζουν από μολυσμένη πηγή, καταστρέφουν το σώμα.

Ο Άγιος Νικόλαος ο Νέος ο εν Βουναΐνη (9 Μαΐου)

Του Κωνστανίνου Αθ. Οικονόμου, δασκάλου

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ: Ο Νικόλαος γεννήθηκε στην Μ. Ασία από ευσεβείς και ευγενείς γονείς και ανατράφηκε από μικρός με τα νόματα της χριστιανικής πίστης. Όταν μεγάλωσε, οι γονείς του τον κατέταξαν στο στρατό του βυζαντινού κράτους όπου και ήταν το πρότυπο του ήρωα για τους συστρατιώτες του χάρις στα σπουδαία του ανδραγαθήματα. Τα χρόνια εκείνα, η αυτοκρατορία βρισκόταν σε δεινή θέση γιατί κάθε χρόνο, από Απρίλιο μέχρι Σεπτέμβριο, οι εμπειροπόλεμες αραβικές φυλές πραγματοποιούσαν θαλάσσιες επιδρομές στο Αιγαίο Πέλαγος και κατέστρεφαν ακμάζουσες Ελληνικές πόλεις των παραλίων και της ενδοχώρας. Τότε καταλήφθηκε η Κρήτη και η Σικελία, έπεσε η Δημητριάδα (Βόλος), και η Θεσσαλονίκη. Χρησιμοποιώντας ως ορμητήριο τους την Κρήτη, οι μουσουλμάνοι επιδρομείς, φανατισμένοι από την ιδεολογία τους περί του ιερού πολέμου και συνήθως υπό την αρχηγία αρνησιθρήσκων ηγετών (ορκισμένων εχθρών του Χριστού) έγιναν ο φόβος και ο τρόμος των Χριστιανών, οι οποίοι κατέφευγαν στην ενδοχώρα, χωρίς καν τις περισσότερες φορές να προβάλλουν αντίσταση.

Στο μεταξύ, όταν ο αυτοκράτορας Λέων Στ' ο Σοφός, πληροφορήθηκε για το χαρακτήρα του πιστού του αξιωματικού, τον κάλεσε στο παλάτι, τον προβίβασε σε

← Ας μη φοβόμαστε, λοιπόν, τη νηστεία, που από τόσα κακά μας απαλλάσσει. Αυτό δεν το λέω χωρίς λόγο. Βλέπω πολλούς ανθρώπους να ρίχνονται ασυγκράτητα στο φαγητό και το πιωτό τόσο πριν όσο και μετά τη νηστεία, καταστρέφοντας την ωφέλειά της. Έτσι, δηλαδή, γίνεται στην ψυχή ό,τι και σ' ένα άρρωστο σώμα, που, μόλις αρχίσει να συνέρχεται και κάνει να σηκωθεί από το κρεβάτι, του δίνει κάποιος μια δυνατή κλωτσιά και το ρίχνει κάτω χειρότερα. Κάτι τέτοιο λοιπόν, γίνεται και στην ψυχή μας, όταν πριν ή μετά τη νηστεία επισκιάσουμε τη νηφαλιότητα, που χαρίζει αυτή, με το σκοτισμό, που φέρνει η κραιπάλη.

Αλλά κι όταν νηστεύουμε, δεν φτάνει η αποχή από ορισμένες τροφές, για να ωφεληθούμε ψυχικά. Υπάρχει κίνδυνος, τηρώντας τις νηστείες της Εκκλησίας, να μην κερδίσουμε τίποτα. Πώς; Όταν μένουμε μακριά από τα φαγητά, δεν μένουμε όμως μακριά από την αμαρτία· όταν δεν τρώμε κρέατα, τρώμε όμως το βίος των φτωχών· όταν δεν μεθάμε με κρασί, μεθάμε όμως με την πονηρή επιθυμία· όταν περνάμε τη μέρα νηστικοί, βλέποντας όμως αισχρά θεάματα. Έτσι η νηστεία μας είναι ανώφελη.

Γι' αυτό, ας την συνδυάσουμε με τον πόλεμο εναντίον των παθών, με την εγκράτεια από κάθε αμαρτία, με την προσευχή και τον πνευματικό αγώνα. Έτσι μόνο θα έχει καρπούς και θα είναι μια θυσία ευάρεστη στον Θεό.

(Θέματα ζωής - Β', από τις Ομιλίες του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου)

ταξίαρχο και του απένειμε το οφφίκιο¹ του Δούκα και του στρατιωτικού διοικητή επαρχίας (πιθανότατα κάπου στη Θεσσαλία). Έπειτα, ο αυτοκράτορας έστειλε τον Νικόλαο με τη στρατιωτική μονάδα του (500 λογχοφόροι, 200 κονταράτοι και 300 τοξότες) για να ενισχύσει την άμυνα της Λάρισας, «προκαθεζομένης της Θετταλίας πόλεως» και φημισμένης σ' όλο το «Ελλαδικό Θέμα». Εκεί, σε συνεργασία με το λιγοστό τοπικό θεματικό στρατό, έκανε ό,τι μπόρεσε: Επιδιόρθωσε τα τείχη, εμψύχωσε το χριστιανικό πληθυσμό και επί πλέον επιδόθηκε στη φιλανθρωπία επιχειρώντας μια ήπια φορολογική πολιτική («χορηγίες», «ελέη») υπέρ των ασθενεστέρων τάξεων.

Αυτό το τελευταίο όμως ενόχλησε ιδιαίτερα τον τοπικό «Τουρμάρχη» και τους επιτελείς του. Οι τουρμάρχες, αρχηγοί της «Τούρμας», (μόνιμου τοπικού στρατεύματος εκάστου θέματος), συγκέντρωναν στον εαυτό τους στρατιωτική, πολιτική δικαστική και φορολογική εξουσία, ιδίως εν καιρώ πολέμου. Ήταν παν-

τοδύναμοι και ως εκ τούτου συχνά διεφθαρμένοι. Το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν οι πρόσθετες φορολογίες («επήρειες, δουλείες, κακώσεις») και η απολαυστική ζωή. Εδώ λοιπόν, στη Λάρισα, η παρουσία ενός φιλάνθρωπου βασιλικού Ταξίαρχου (ή Δούκα, κατά το Συναξαριστή), μπήκε «καρφί στο μάτι» του Θεσσαλού Τουρμάρχη. Η κακότητα και ο φθόνος οδήγησαν σε συνωμοσία: Ασυμφωνία στο σχεδιασμό άμυνας, παρεμπόδιση των Σλάβων της τοπικής Σκλαβηνίας, προφανώς του Βελεστίνου(;), να μετάσχουν στην αντίσταση, σχέδιο προδοσίας της πόλης (δια προδοσίας έπεσε η Δημητριάδα ένα χρόνο πριν), τέλος υποκίνηση σε αποστασία των στρατιωτών της Ταξιαρχίας. Ο Νικόλαος έμεινε μόνο με 12 εμπίστους και μερικές δραστήριες γυναίκες που είχαν πρωτοστατήσει στη φιλανθρωπική κίνηση. Βλέποντας πως η υπόθεση ήταν χαμένη, σε συνεννόηση με τον Μητροπολίτη Φίλιππο, έβγαλαν τον άμαχο πληθυσμό από την πόλη (όσους βέβαια προτίμησαν την έντιμη φυγή από τη μάταιη ελπίδα πως θα γλιτώσουν) και τον οδήγησαν στα κρησφύγετα και τα ασκηταριά του όρους Τέρναβο (Μελούνα). Τελικά, την άνοιξη του 902, ένα χρόνο μετά τη σφαγή των Βολιωτών, οι πειρατικές ορδές, με επικεφαλής, προφανώς, τον αρνησίθρησκο Δαμιανό, αποβιβάστηκαν στην παραλία και επιδόθηκαν στο καταστροφικό τους έργο. Η Λάρισα πιθανότατα λεηλατήθηκε, όπως και η υπόλοιπη ύπαιθρος.

Μπορούμε να φανταστούμε το τι επακολούθησε: Παντού αλαλαγμοί (λα ιλάχα ιλαλάχ: ένας είναι ο Αλλάχ), κραυγές, φωτιές, βιασμοί, αρπαγές ιερών και οσίων, σφαγές. Τους γέροντες τους έσφαξαν, τους νέους και τις νεανίδες τους στοίβασαν στα καράβια για τα σκλαβοπάζαρα της Αραπιάς, πολλούς τους ανάγκασαν να εξωμόσουν (αναλογικά τέτοιο «έργο» των Σαρακηνών περιγράφεται από ιστορικούς της εποχής στις περιπτώσεις των αλώσεων της Θεσσαλονίκης, του Άργους, κ.α.). Ας δούμε όμως τι απέγινε ο Νικόλαος. Ο ευσεβής, ο πατριώτης, που τον θαύμασαν οι ασκητές για την αρετή του, αφού εξασφάλισε τη σωτηρία πολυάριθμων αμάχων, ώρμησε ακάθεκτος με τους λιγοστούς συντρόφους του στο πεδίο της μάχης. Όλοι τους, ως ατρόμητοι χριστιανοί, ομολόγησαν Χριστό και σαν Διγενείς πολέμησαν μέχρις εσχάτων και έπεσαν μέχρις ενός, μαζί τους και δυο γυναίκες.

Μετά την επιστροφή των διασωθέντων, ο Μητροπολίτης Φίλιππος φρόντισε την ανακομιδή των ιερών σκηνωμάτων τους. Τιμώνται ως άγιοι και είναι οι: Αρμόδιος, Γρηγόριος, Ιωάννης, Δημήτριος, Μιχαήλ, Ακίνδυνος, Θεόδωρος, Παγκράτιος, Χριστόφορος, Παντολέων, Ευώδιος, Αιμιλιανός, Ειρήνη και Πελαγία. Μόνο ο Νικόλαος άντεξε και διέφυγε τραυματισμένος σε άγνωστο τόπο. Οι Θεσσαλοί, έμαθαν τα γεγονότα και ο γεναίος Ταξίαρχος Νικόλαος έγινε θρύλος.

Μα τώρα πού τον έκρυβε η Θεία Χάρη; Οι χριστιανοί τον ζητούσαν να τον τιμήσουν, οι πειρατές τον έψαχναν παντού. Ο Συναξαριστής του Αγίου αναφέρει ότι ο Νικόλαος πήγε στους λόφους της περιοχής Βουναίνης², όπου μόναζαν και άλλοι ασκητές, και, μαθητεύοντας κοντά τους, παρουσίαζε μεγάλη πρόοδο στην αρετή. Κάποιος όμως «Χριστιανός» φαίνεται πως τον πρόδωσε. Ο Νικόλαος, βλέποντας τους εισβολείς, στήριξε τους συναθλητές του για να μη δειλιάσουν. Όταν οι βάρβαροι συνέλαβαν τον Νικόλαο, προσπάθησαν να τον πείσουν ν' αρνηθεί την πίστη του με υποσχέσεις και κολακείες στην αρχή, με χτυπήματα και μαστιγώσεις στη συνέχεια. Μάταια, όμως, γιατί ο Νικόλαος έμενε στέρεος στην πίστη του. Τότε ο επικεφαλής των φονέων διέταξε να τον δέσουν σ' ένα δέντρο όπου τον κατατρώπησαν με τις λόγχες τους. Τέλος τον έσυραν μισοπεθαμένο και τον αποκεφάλισαν την 9η Μαΐου. Στο «Μέγα Συναξαριστή» αναφέρονται ενδεικτικά ορισμένα θαύματα που έκανε ο Άγιος μετά το θάνατό του³.

Η ΕΥΡΕΣΗ ΤΟΥ ΣΚΗΝΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ: Έπειτα από περίπου πενήντα έτη, ο Θεός θέλησε να φανερώσει τον Άγιο Του. Ο Δούκας της Θεσσαλονίκης Ευφημιανός, ένας σκληρός και ανάλγητος άνθρωπος, χτυπήθηκε από λέπρα. Εν όψει του επερχόμενου θανάτου του, κατέφυγε στον Άγιο Δημήτριο και κατόπιν στο θαυματουργό λείψανο του Αγίου Αχιλλείου, στη Λάρισα. Μετά από μια θεία οπτασία, που υπέδειχνε κάποιον τόπο, κάποιο ιερό, κάποια πηγή, ο Δούκας ξεκίνησε με μερικούς υπηρέτες για τη λύση του μυστηρίου και την εύρεση της θεραπείας. Έφτασε στη Βούναινα.

Μαζί με τον Επίσκοπο Βουναίνης, τους κληρικούς και μερικούς ακόμα έψαχναν για το ζητούμενο. Όσπου, είδαν ένα παλικάρι στην κουφάλα μιας αιωνόβιας βελανιδιάς. Σφαγμένο, πληγωμένο με μια λόγχη (τη δική του λόγχη), μπηγμένη στα πλευρά του. Το σώμα του διατηρήθηκε άφθαρτο, γιατί έτσι θέλησε η Θεία Χάρη, το πρόσωπό του χαμογελούσε. Οσμή ευωδίας πνευματικής αναπεμπόταν από το ιερό σκήνωμα. Τότε, κάποιοι βοσκοί της περιοχής θυμήθηκαν πως, πριν χρόνια τους διηγούνταν οι γονείς τους για έναν ευσεβή αξιωματικό που τον πρόδωσε κάποιος χριστιανός και τον σκότωσαν οι βάρβαροι σ' ένα ρουμάνι. Έλεγαν ακόμα πως τον βασάνισαν σκληρά για να προδώσει και να εξωμόσει, αλλά εκείνος δε λύγισε, ομολόγησε μάλιστα άφοβα το Χριστό. Η μαρτυρική του ομολογία αντηχούσε σταθερή, μέχρι που σώπασε. Κανένας δεν τον αναζήτησε, από τον φόβο των αιμοβόρων σφαγέων. Βρέθηκαν και κάποια εμβλήματα, που δεν έλιωσαν από την πολυκαιρία, στάθηκαν όμως ικανά να πιστοποιηθεί ότι αυτός ήταν ο Ταξίαρχος Νικόλαος, μάρτυρας πλέον της Εκκλησίας και του Έθνους. Έπειτα, ο Ευφημιανός λούστηκε στη διπλανή πηγή και γιατρεύτηκε. Έγινε και η Ταφή του ιερού σκηνώματος με τιμές, και πάνω στον Τάφο χτίστηκε Ναός. Η φήμη του θαυμαστού γεγονότος διαδόθηκε σ' όλη τη Θεσσαλία, σ' όλη την Ελλάδα, σ' όλο το Βασίλειο. Έκτοτε πολλοί Ναοί χτίστηκαν στη μνήμη του και πολλά θαύματα έγιναν. Λείψανά του σώζονται στον τόπο του μαρτυρίου του και στο διπλανό χωριό Βούναινα. Η αγία Κάρα του βρίσκεται στην [Ιερά Μονή Αγίου Νικολάου] στην Άνδρο. Η Εκκλησία μας τον γιορτάζει στις 9 Μαΐου.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ: Ο ιστορικός μελετητής Δ. Σοφριανός⁴ υποστήριξε ότι ο αρχηγός των Σαρακηνών (άρα Αράβων και όχι Αβάρων, όπως αναγράφουν οι παλιοί συναξαριστές) αρνησίθρησκος Δαμιανός, μετά την άλωση της Δημητριάδας, γύρω στο 900 μ.Χ. εισέβαλε και στο εσωτερικό της Θεσσαλίας.

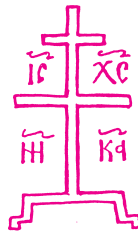
Έτσι σύμφωνα και με ένα αγιολογικό κείμενο⁵ του 10ου αιώνα, ο Νικόλαος επικεφαλής τότε μιας μικρής στρατιωτικής μονάδας στη Λάρισα αποσύρθηκε, προ του κινδύνου με τις δυνάμεις του και τον αρχιεπίσκοπο Φίλιππο, στους πρόποδες του όρους Τέρναβος (Μελούνα), όπου πίστευε ότι μπορούσε να οχυρωθεί καλύτερα. Εκεί τελικά νικήθηκε αλλά κατόρθωσε να διαφύγει προσωρινά για να συλληφθεί αργότερα. Έτσι μετά τη σύλληψή του και την άρνησή του να αλλαγοπιστήσει, θανατώθηκε μαρτυρικά στη Βουναίνα. Αντίθετα, η ιστορικός Άννα Αβραμέα⁶ υποστηρίζει ότι η επιδρομή που περιγράφει ο Συναξαριστής αφορά στους Βουλγάρους του Συμεών που έκαναν επιδρομές στη Θεσσαλία στα τέλη του 9ου αιώνα και τις αρχές του 10ου.

Προσωπική μου γνώμη είναι ότι η άποψη του Δ. Σοφριανού είναι η ορθή διότι οι Βούλγαροι ήταν ήδη από την εποχή του τσάρου τους Βόριδος (Μιχαήλ) Χριστιανοί, ενώ αντίθετα οι Σαρακηνοί επιδίωκαν πάντοτε το βίαιο εξισλαμισμό των αιχμαλώτων τους.

- 1) Εδώ έχει τη σημασία του αξιώματος.
- 2) Μετά το 1371 το όνομα της Βουναίνης (ή Βουνένης) που ήταν και έδρα Επισκοπής δεν αναφέρεται από καμιά πηγή.
- 3) «Μέγας Συναξαριστής», τόμος Ε', σ. 241-2.
- 4) Δ. Σοφριανός, Ο Άγιος Νικόλαος ο εν Βουναίνη, Αθήνα 1972.
- 5) Κώδικας αρ. 81, στην Ι. Μ. Μεταμόρφωσης του Σωτήρα Μετεώρων.
- 6) Α. Αβραμέα, ό.π., σελ. 89-91 και 129.

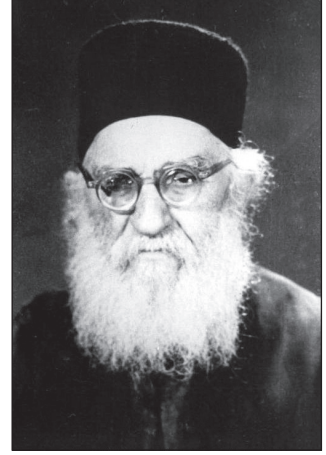
(Ιστολόγιο «Ακτίνες», 8 Μαΐου 2024)

• Σημ. ημετέρα: Είναι πάρα πολλά τα θαύματα του Αγίου Νικολάου του Νέου στα χρόνια μας, σε όσους τον επικαλούνται με πίστη, αφορώντα ιδίως σε δερματικές και άλλες παθήσεις. Επίσης, είναι γνωστό το θαύμα της εκβλύσεως αιματώδους υγρού από το δένδρο του Μαρτυρίου του, το οποίο μάλιστα δίδεται ιδιαιτέρως στην μνήμη του κατά το Πάτριο Ημερολόγιο και χρησιμοποιείται ως αγίασμα από τους πιστούς και ως ίαμα ψυχικών και σωματικών ασθενειών. Είθε ο Άγιος Νικόλαος ο Νέος να προστατεύει άπαντας τους ευλαβουμένους αυτόν και να δέεται υπέρ ενισχύσεως και σωτηρίας πάντων των ευσεβών ορθοδόξων χριστιανών!

Κατά τῆς ἀντικανονικῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας

**Μακαριστοῦ Γέροντος Χρυσάνθου
Ἀγιαναννίτου**
(1895-1981)

ΟΤΑΝ ἦλθεν ὁ πατριάρχης Μελέτιος Μεταξάκης εἰς τό Ἅγιον Ὄρος, ἤρχισαν αἱ συζητήσεις μεταξύ τῶν Πατέρων διά τās θεωρίας του· ἡ πρώτη του θεωρία ἦτο ἡ ἐφαρμογή τοῦ Νέου (Γρηγοριανοῦ) ἡμερολογίου.

Ἐρωτώμενος οὗτος ὁ Μεταξάκης ὑπό τῶν τυπικαρέων τῶν Ἱερῶν Μονῶν διά τόν **ἀντικανονικόν τρόπον** τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, ἀπεκρίνατο ὅτι, ὅταν ἐφαρμοσθῆ τό Νέον Ἡμερολόγιον, νά διαβάσουν εἰς τὰ ἀπόδειπνα τούς Ἁγίους τῶν δεκατριῶν ἡμερῶν, τούς ὁποίους θά παραλείψῃ ἡ ἡμερολογιακή μεταρρύθμισις...

Τότε μέ ἐπήρε ὁ μακαρίτης Γέρο Ὀνούφριος καί ἐπεδόθημεν εἰς τήν μελέτην τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος ἀπό ἀπόψεως δογματικῆς, ἱστορικῆς καί πρακτικῆς.

Ἀφοῦ ἐμελετήσαμεν καί διεπιστώσαμεν τό παράνομον τῆς ἡμερολογιακῆς μεταρρυθμίσεως, ἐκλείσθημεν εἰς τās Καλύβας μας, χωρίς νά εἴπωμεν τήν αἰτίαν, διότι ὁ μακαρίτης Γέρο Ὀνούφριος εἶχε πρόγραμμα νά μή λυπήσῃ ἄνθρωπον.

Τί συνέβη ὁμως; Κατήλθον εἰς τās Ἀθήνας, διά νά πωλήσω τό ἐργόχειρόν μας. Τότε ἐγένετο **μέγας σάλος** εἰς τήν Πολιτείαν καί πρό πάντων εἰς τήν Ἐκκλησίαν. Σύνοδος «Ἀριστίνδην» ἀνέδειξεν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος τόν Χρυσόστομον Παπαδόπουλον, ὁ ὁποῖος εἶχε στενάς γνωριμίας καί σχέσεις μέ τόν Μελέτιον Μεταξάκην, καί ἦσαν **ἀλληλέγγυοι εἰς τὰ διαβούλια πρὸς διαστροφήν τῆς Ὀρθοδοξίας.**

Ἦρχισε κατόπιν ἡ **ἐφαρμογή τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου.** Ἐμένα τόν ἁμαρτωλόν, μέ ἐγνώριζον πολλοί εὐσεβεῖς τῶν Ἀθηνῶν καί τοῦ Πειραιῶς καί μέ ἠγάπων, διότι ἀπό μικρόν παιδίον ἐκκλησιαζόμεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Προφήτου Ἐλισσαίου, ὅπου ἦτο ἐφημέριος ὁ μακαρίτης παπα-Νικόλαος ὁ Πλανᾶς.

Ἐρωτώμενος ὑφ' ὄλων αὐτῶν διά τό **φλέγον θέμα** τῆς ἐποχῆς, τό ἡμερολογιακόν, ὑπέδειξα εἰς αὐτούς τὰ βιβλία, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι γραμμένοι αἱ Ἐκκλησιαστικάί Συνοδικαί καταδίκαι καί ἀραὶ τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν κατά τοῦ Νέου ἡμερολογίου. Ἐπίσης ἀνέφερα εἰς αὐτούς ὅσα εἶχα μελετήσει μαζί μέ τόν Γέροντά μου εἰς τό Ἅγιον Ὄρος καί ἐξήγησα, **βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων, πόσον παράνομον εἶναι τό Νέον Ἡμερολόγιον.**

Πολλοί ἐπέισθησαν εἰς τούς λόγους μου καί ἔμειναν πιστοί τηρηταί τοῦ Πατρῖου Ἑορτολογίου, ἀκούσαντες καί τό Συνοδικόν τήν Κυριακῆν τῆς Ὀρθοδοξίας, τό ὁποῖον **καταδικάζει τούς ἀθετοῦντας τās ἐγγράφους καί ἀγράφους Παραδόσεις τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας.**

Οὕτως ἐστηρίχθη ἡ Ὀρθοδοξία μέ τόν ἔνθερον ἀγῶνα τῶν πιστῶν ἐκείνων τέκνων τῆς. Καί ἀμέσως μαζί μέ θαρραλέους τινάς ἀγωνιστάς ἤρχισαμεν **δυναμικὴν ἀντίδρασιν κατά τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας.**

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, καί οἱ περί αὐτόν, ἐμάνθανον τούς ἀγώνάς μου, καί ὅταν μέ εἶδον εἰς τό πρῶτον συλλαλητήριον ὑπέρ τοῦ Πατρίου Ἑορτολογίου, μέ συνέλαβον μαζί μέ τόν μακαρίτην π. Μιχαήλ, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀπό τήν Καλύβην τῶν Ἀρχαγγέλων, πλησίον τῆς Καλύβης τῆς Ὑπαπαντῆς.

Μᾶς ἐκλείσαν εἰς τά ὑπόγεια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπου ὑποφέραμεν πολύ. Κατόπιν μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος εἰς ἀπολογία. Ἐγώ ἔδιδά τάς δεούσας ἀποκρίσεις, ἀνατρέπων τά ἐπιχειρήματά του. Αὐτός θυμωθείς μᾶς παρέδωσεν εἰς τά ὄργανα τοῦ Κράτους μέ μυστικήν **ἀπόφασιν θανάτου** (τότε ἦτο στρατιωτικός Νόμος).

Μᾶς ἔβαλον εἰς μίαν κλούβα καί μᾶς μετέφερον εἰς ἄγνωστον δι' ἡμᾶς τόπον. Καθ' ὁδόν ὁ ὀδηγός εἶπε, μέ ἀγγλικήν διάλεκτον, εἰς τόν συνοδηγόν του, ὅτι μᾶς ἔχουν καταδικασμένους εἰς θάνατον. Ὁ π. Μιχαήλ, γνωρίζων ἀγγλικήν, εἶπε πρὸς αὐτούς:

Ἔχετε καταδικάσει εἰς θάνατον καί ἄλλους ὅπως ἐμᾶς;

Αὐτοί τότε ἐφοβήθησαν, διότι ἐγνωρίσαμεν τόν σκοπὸν των, καί κατόπιν συνυπονοήσεως μέ τήν ἀρχήν των, μᾶς ἀπέλασαν εἰς τό Ἅγιον Ὄρος.

Ἐγώ ἐλυπήθην, πού δέν ἠξιώθην νά μαρτυρήσω διὰ τήν Ὁρθοδοξίαν καί εἶπα εἰς τόν π. Μιχαήλ:

Ἐυλογημένε, ἂν ἐσιμπούσες, τώρα θά εἶχαμεν ἀξιωθῆ μαρτυρικοῦ στεφάνου!

Ἔνεκα αὐτῆς τῆς σθεναρᾶς ἀπολογίας μου καί ὁμολογίας μου ἐνώπιον τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, καί τῆς ἀντιστάσεώς μου κατὰ τῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας, ὠνόμασαν τούς πρῶτους ὀπαδούς τοῦ Πατρίου Ἑορτολογίου, «Χρυσανθίτας».

Ὅταν οἱ Πατέρες ἔμαθον τήν ἀπέλασίν μου, μέ ἠρώτων, διὰ τό τί συνέβη. Ἐγώ ὅμως δέν τούς ἀπαντοῦσα φοβούμενος, μήπως γίνω αἰτία καί δημιουργηθῆ μέγας σάλος εἰς τό Ἅγιον Ὄρος. Ἐρωτηθεῖς ὑπό τῶν ἰδίων ὁ μακαρίτης Πνευματικός μου ὀδηγός, Γέρο Ὀνούφριος, ἔδωσεν εἰς αὐτούς τήν πρέπουσαν ἀπάντησιν: «Ἔχετε Μωϋσέα καί τούς Προφήτας· ἐρωτήσατε αὐτούς».

Οἱ Πατέρες ἔχοντες ἰδιαιτέραν εὐλάβειαν εἰς τόν Γέροντα Ὀνούφριον, ἠννόησαν τόν λόγον του, καί ἀμέσως ἐσκάλισαν τάς βιβλιοθήκας καί εὔρον τάς καταδικαστικάς ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου. Ἐπίσης εὐρέθη βιβλίον γραμμένον μέ πολιτικούς στίχους, στηλιτεύον τό Γρηγοριανόν ἡμερολόγιον καί τούς ὑπερασπιστάς του.

Ταυτοχρόνως εὐρέθη βιβλίον **Σεβαστοῦ τοῦ Τραπεζουντίου** μέ τίτλον «Ἑορτολόγιον», εἰς τό ὁποῖον γράφει ὅτι τό ἡμερολογιακόν ζήτημα ἀπαιτεῖ μεγίστην προσοχήν, καί ἀναπτύσσει κατὰ πλάτος αὐτό, φέρων πλείστας μαρτυρίας ἀπό τάς Ἱεράς Γραφάς, ἀπό τήν κτίσιν τῆς φύσεως, ἀπό τήν πλᾶσιν τοῦ Ἀδάμ, ἀπό τό Πάσχα τῶν Ἑβραίων, ἀπό τό Πάσχα τῶν Ὁρθοδόξων, καί ὑποδεικνύει ὅτι τό ἡμερολογιακόν εἶναι δόγμα, καθό ἐνώνει τόν Οὐρανόν μέ τήν γῆν, τήν ἐπουράνιον Ἐκκλησίαν μέ τήν ἐπίγειον.

Μέ μεγάλην σοφίαν ἀποδεικνύει ὁ Σεβαστός ὅτι τό Νέον Γρηγοριανόν ἡμερολόγιον ἀνατρέπει νηστείας, ὑποβιβάζει τόν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου εἰς τήν πρώτην ἐβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἀναβιβάζει τό Ἅγιον Πάσχα εἰς τάς 8 Μαΐου παραβαίνον τάς ἀποφάσεις τῆς Ἁγίας Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, κ.ἄ.

Τονίζει δέ ὁ Σεβαστός ὅτι πᾶς ὁ σαλεύων τάς Ἑορτάς καί δὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί μεταθέτων αὐτάς εἰς ἄλλην ἡμέραν, σαλεύει τήν Στρατευομένην Ἐκκλησίαν. Σαλευθείσης λοιπόν αὐτῆς ὑπό τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου, αἱ ἑορταὶ αἱ γινόμεναι διὰ τοῦ Νέου ἡμερολογίου ἐπὶ τῆς γῆς, εἶναι ἀπαράδεκτοι εἰς τούς Οὐρανούς, τό ὁποῖον ἐπιβεβαιώνεται καί ἀπό πολλὰ θαύματα.

(Αυτό τό βιβλίον «Εορτολόγιον» μέ πολλούς κόπους, στερήσεις καί ἔξοδα τό ἔδακτυλογραφήσαμεν καί τό ἐφέραμεν εἰς τάς Ἀθήνας, διά νά στηρίξωμεν τούς πιστούς εἰς τήν Ὁρθοδοξίαν).

Αὐτά καί ἄλλα ἐρευνήσαντες οἱ Πατέρες ἡμῶν ὑπέδειξαν εἰς τούς θέλοντας νά σωθοῦν, νά προσέξουν νά παραμείνουν πιστοί εἰς τάς Παραδόσεις καί νά μήν ἀκολουθήσουν τήν καινοτομίαν τοῦ Νέου ἡμερολογίου.

Οἱ εὐσεβεῖς ἐν Ἑλλάδι πιστοί, οἱ ἀποφασίσαντες νά μή δεχθοῦν τό παπικόν νέον ἡμερολόγιον, ἔκαμαν συλλόγους καί ἐκάλεσαν Ἱερεῖς ἀπό τό Ἅγιον Ὅρος, διά νά τούς ἐξυπηρετοῦν. Πράγματι κατήλθον μερικοί Ἱερομόναχοι, οἱ ὁποῖοι ἐστήριξαν τήν Ὁρθόδοξον Πίστιν, ὑποφέροντες διώξεις, φυλακίσεις, ἀπελάσεις, κακουχίας, κ.ἄ.

Ἐγώ, ὅταν ἦτο ἀνάγκη νά πωλήσω τά ἐργόχειρα, κατερχόμενη εἰς τάς Ἀθήνας, καί συγχρόνως, ὅσον ἡδυνάμην, ἐδίδασκον τούς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς μου νά μένουν πιστοί εἰς τά Πάτρια.

Μετέβην καί εἰς τήν Χίον, ὅπου οἱ πιστοί μέ τάς διδασκαλίας μου ἐστερεώθησαν, καί Θεοῦ εὐδοκίᾳ ἀύξηθέντες ἐξέδωσαν καί περιοδικόν τόν «Φάρον τῆς Ὁρθοδοξίας».

Τά ἔμαθεν ὁ νεοημερολογίτης Δεσπότης καί μέ ἔκλεισεν εἰς τό τρελλοκομεῖον, ὅπου ὑπέφερα πολύ ἀπό τούς ἀσθενεῖς καί τό κρῦον. Κατόπιν μέ παρέδωσεν εἰς τάς ἀρχάς νά μέ διώξουν ἀπό ἐκεῖ.

Τότε ὁ Ἐνωματάρχης τῶν μεταγωγῶν, ὁ ὁποῖος μέ εἶδε νά μή τρώγω, εἶπεν εἰς τόν Διοικητήν του:

-Εἰς τό πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ νέου Μοναχοῦ βλέπω ἕνα Νεομάρτυρα, τόν ὁποῖον ἐκρέμασαν οἱ Τοῦρκοι εἰς ἕνα τόπον ἐδῶ. Πιστεύω ὅτι ὑπήρξαν Μάρτυρες καί ὁμολογηταί, καί τώρα τό ἐπικυρώνει αὐτός ἐδῶ ὁ πατήρ, ὅπου τόν ἔχομεν φυλακισμένον, διά νά τόν διώξωμεν!

Καί ἀφοῦ μέ μετέφεραν εἰς τόν Πειραιᾶ, μέ ἄφησαν.

Τοιαύτας διώξεις καί κακουχίας, ταλαιπωρίας καί στερήσεις, ὑπέφερα πολλά, καί οἱ σὺν ἐμοί ἀδελφοί ἔγιναν φυματικοί, διότι ἔδίδα τούς κόπους ἐμοῦ καί αὐτῶν εἰς τόν βωμόν τῆς Ἐκκλησίας, **μιμούμενος τούς ὀλίγους ἀνιδιοτελεῖς Κληρικούς οἱ ὁποῖοι τά ἔδωσαν ὅλα, ἀκόμη καί τά ράσα των, διά τήν Ὁρθόδοξον Πίστιν τῶν Πατέρων ἡμῶν.**

[Σημ.ἐπιμ.ελ.: Δέν μπορούμε νά μήν θαυμάσουμε τήν ἀνιδιοτέλεια καί μεγίστη θυσία τῶν προπατόρων ἡμῶν ἐν τῇ πίστει! Ἀπεδύθησαν στόν ὑπέρ Πίσσεως καί Παραδόσεως τίμιον Ἀγῶνα γιά νά δώσουν τά πάντα, ὄχι γιά νά κερδίσουν κάτι ἰδιοτελῶς ἢ γιά νά ὑπηρετήσουν κάποιο συμφέρον! Ὅλα γιά τόν Θεό, γιά τήν Ἐκκλησία καί γιά τόν συνάνθρωπο! Ὡ μακάριοι Πατέρες, πῶς νά μήν θαυμάσουμε τήν θυσία καί μεγαλοσύνη σας, καί πῶς νά μήν ἐλεινολογήσουμε τήν θλιβερή κατάσταση πού δημιουργήθηκε ἀργότερα, ἔνεκα ἀνθρωπίνων μικροτήτων, πλανῶν καί ἐκμεταλλεύσεων πού ὑπεισήλθαν σάν τήν κακή σπορά στόν καλόν Ἄγρον τοῦ Κυρίου;!]

Ἐνεκα δέ τῆς ἀσθενείας τῶν ὑποτακτικῶν μου ἠναγκάσθην νά κτίσω μέ πολλούς κόπους τό ἀνδρικόν Ἱερόν Ἡσυχαστήριον «Ἀξιόν ἐστίν» εἰς τήν Βαρυμπόμπην [Ἀττικῆς], ὅπου ἤρχετο καί ἔμενε καί ὁ ἀείμνηστος ὁμολογητής, ἅγιος πρῶην Φλωρίνης Χρυσόστομος.

[Σημ.ἐπιμ.ελ.: Δυστυχῶς τό ἱστορικό αὐτό Ἱερό Ἡσυχαστήριο ὑφάρπαξαν οἱ Μνημονευτές Ἀγιορεῖτες ἀπό ἔλλειψη Ὁρθοδόξων ἐνοίκων καί στίς τελευταῖες καταστροφικές πυρκαγιές ἔπαθε μεγάλες ζημιές, ἐνῶ περισώθηκαν οἱ τάφοι τῶν προπατόρων ἡμῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Πατρίου, οἱ ὁποῖοι κείνται στό Κοιμητήριον αὐτοῦ]

Μετά τόν πόλεμον τοῦ 1940 μέ ἐπῆρην ὁ μακαριστός [Ἐπίσκοπος] Κυκλάδων Γερμανός καί μέ ἐχειροτόνησεν Ἱερέα καί μέ ἔστειλον εἰς διάφορα Παρραρτήματα τῆς ἐπαρχίας, ὅπου δέν ἐκαταδεχόμενον νά λάβω οὔτε τά ἔξοδα, σκεπτόμενος ὅτι αὐτά τά χρήματα εἶναι χρήματα ὑστερήματος, προσφερόμενα ὑπό τῶν πιστῶν εἰς τόν βωμόν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μίαν φοράν δέ ὅπου μέ ἔστειλαν εἰς τήν Πάρον, καί ἐνῶ ἐταξίδευον μέ τό πλοῖον, ἔπεσε μία δεσμός ἐφημερίδων εἰς τό πρόσωπόν μου καί ἔχασα τόν ἕνα ὀφθαλμόν μου.

Πολλοί καλοπροαίρετοι ἄνθρωποι, μεταξύ τῶν ὁποίων καί μορφωμένοι, βλέποντες ἐμάς τούς ἀπλοϊκοῦς Ἁγιορείτας Ἱερομονάχους ν' ἀντιστεκώμεθα εἰς τούς ἰσχυρούς, καί θαυμάζοντες τήν καρτερίαν καί ὑπομονήν ἡμῶν, μάς ἐπλησίαζον καί ἐζήτηον ὁδηγίας, πῶς νά σώσουν τήν ψυχήν των.

Ἐγώ, συμφώνως μέ τάς ὁδηγίας τοῦ Γέρο Ὀνουφρίου καί τοῦ παπα Εὐγενίου Διονυσιάτου, ἐφήρμοζα τό: «τόν ἐρχόμενον πρός με οὐ μή ἐκβάλω ἔξω» καί τό τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «τοῖς πάσιν γέγονα τά πάντα, ἵνα πάντως τινάς σώσω», καί οὕτω μέ ἤξιωσεν Ὁ ΠΑΝΑΓΑΘΟΣ ΘΕΟΣ νά βοηθήσω πολλάς ψυχάς νά σωθοῦν καί νά κτίσω καί δεύτερον ἀνδρικόν Μοναστήριον, τῆς Ἁγίας Σκέπης.

Πολλά εὐλαβεῖς ψυχαί, διά τῶν διδασκαλιῶν μου ἐπεδόθησαν, Χάριτι Χριστοῦ, εἰς τόν Θεῖον Ἔρωτα καί ἔγιναν Μοναχοί καί Μοναχαί.

Μερικοί ὅμως ἐκ τῶν «ἡμετέρων» μέ ἐκατηγόρησαν πολλάκις, ἀλλά ἐγώ, ὑπακούων εἰς τόν Γέροντά μου, ἔκανα καί κάνω τόν τρελλόν, ὑπομένων κάθε ὕβριν καί ἐμπαιγμόν καί ἀπέχων ὡς οὐδέτερος ἀπό ὅλους τούς ἐμπλεκόμενους εἰς παρατάξεις, διαιρέσεις, φατρίες κ.λ.π., καί φροντίζων πῶς νά σώσω τήν ψυχήν μου, καί μαζί μ' αὐτήν καί ὅποιον μέ πλησιάσει καί ζητεῖ ν' ἀκούσῃ Λόγον Θεοῦ.

[Σημ. ἐπιμ.]: Ὅπως φαίνεται ὁ ἅγιος Γέροντας Χρῦσανθος βρῆκε ὁδὸν καί τρόπο ἀποφυγῆς στοὺς ἐκ δεξιῶν πειρασμούς, οἱ ὅποιοι ταλαιπώρησαν καιρῶς τόν χώρον μας καί συνεχίζουν νά τόν ταλαιπωροῦν ἀκόμη, ἐμποδίζοντες τήν πρόοδόν του καί τήν διεξαγωγήν τῆς σωτηρίου ἀποστολῆς του, ἕνεκα ἀνθρωπίνων μικροτήτων καί ἐλλείψει ἀληθινοῦ ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος.]

Προτρέπω καί εἰς ἐσάς νά μιμησθε τόν Ἅγιον Ἀβράμιον καί ὅλους τούς Ἁγίους, οἱ ὅποιοι πρόσεχαν νά μή χαθῇ οὔτε μία ψυχή.

Ὅταν σᾶς πλησιάσῃ καλοπροαίρετος ἄνθρωπος, νά τόν ἀναπαύετε πρῶτον σωματικῶς, καί μετὰ νά διδάσκετε εἰς αὐτόν, τί εἶναι ἁμαρτία καί πῶς ν' ἀπέχη ἀπό αὐτήν.

Βλέπουσα ἢ καλοπροαίρετος ψυχὴ του τήν ἀγάπην σας, θά σᾶς ἐρωτήσῃ καί περί ἡμερολογίου. Τότε μέ εὐγένειαν θά ἐξηγήσετε, τί κακόν ἔκαμε τό Νέον ἡμερολόγιον εἰς τήν Ἐκκλησίαν καί πόσον αὐτό τό κακόν ἐμεγάλωσε μέ τάς συνεχεῖς προδοσίας τῶν νεωτεριστῶν ποιμένων [δηλαδή τῶν Οἰκουμενιστῶν].

Τοιουτοτρόπως θά βοηθήσετε πολλάς ψυχάς νά ἔλθουν εἰς τόν δρόμον τῆς ἀρετῆς καί τῆς Ὁρθοδόξου ὁμολογίας, καί ν' ἀξιωθοῦν ὑπό τοῦ Θεοῦ τῆς σωτηρίας. Δι' αὐτήν τήν σωτηρίαν μας ἦλθεν ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐπί τῆς γῆς καί ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς τούς ἀχαρίστους. Εἶθε ὅλοι ν' ἀξιωθῶμεν αὐτῆς!

(Ἱστολόγιον «Ὁ Ἱερός Ζῆλος τῆς Πίστewς», 22-04-2024)

Έρχεται ο προσωπικός αριθμός – ή άρχη του τέλους

Δημήτριος Χιωτακάκος

Δρ. Πληροφορικής & Τηλεπικοινωνιών, Σύμβουλος Έπιχειρήσεων

Έπίκαιρη παρέμβασή του στην Ήμερίδα:
«Έκκλησία και Πολιτεία στην εποχή της Μεγάλης Έπανεκκίνησης»
(Κυριακή, 30/06/2024, Μαρούσι Αττικής)

Σεβαστοί πατέρες, κύριοι Βουλευταί, κυρίες και κύριοι,

Λόγω της σοβαρότητας του θέματος και της επείγουσας ανάγκης για ενημέρωση και συσπείρωση όλων των πνευματικών, νομικών και πολιτικών δυνάμεων θα αναφερθώ εν τάχει στον Προσωπικό Αριθμό (ΠΑ), ο οποίος έρχεται τον Σεπτέμβριο.

Βέβαια είναι και σχετικό με το θέμα της ημερίδας, διότι ο ΠΑ θα χρειάζεται τουλάχιστον για οποιαδήποτε εκκλησιαστική πράξη που απαιτεί πιστοποιητικό, όπως γάμου, κηδείας ή βάπτισης. Και ...σε εποχές «πανδημίας» ή οποιασδήποτε αφορμής ελεγχόμενης πρόσβασης στους Ιερούς Ναούς, θα χρησιμοποιηθεί με ή χωρίς την ηλεκτρονική ταυτότητα. Ελπίζω να μην φτάσουμε στο σημείο να έχουμε μπάρες (όπως στο μετρό) για να μπει σε έναν ναό ...

Ο προσωπικός αριθμός έρχεται να επισφραγίσει κυριολεκτικά την Έναρξη μίας Νέας Εποχής, την έναρξη του Great Reset, της μεγάλης επανεκκίνησης σε απόλυτα προσωπικό επίπεδο. Εξ' άλλου ας μην ξεχνάμε ότι ονομάζεται «Προσωπικός» Αριθμός, θα εκδίδεται την ώρα που γεννιέσαι και θα εξαλείφεται όταν πεθαίνεις -δόξα τω Θεώ δεν μπορεί να μας κυνηγάει μέχρι τον Παράδεισο ... για την Κόλαση δεν είμαι σίγουρος.

Για όλους εμάς τους ζώντας, ο ΠΑ θα αποτελείται από το ΑΦΜ μας + τρεις αριθμούς ή γράμματα εκ των οποίων τα 2 θα επιλέγονται από εμάς. Γιατί άραγε; Για να μας βάλουν στο τρυπάκι της «συναίνεσης» και για να τον αισθανθούμε δικό μας, συμβάλαμε και εμείς στην επιλογή του, δεν μας επιβλήθηκε. Εν ολίγοις μας θεωρούν για χαζά πρόβατα που νομίζουν ότι θα πρωταγωνιστήσουν σε ταινία, θα πάνε για «γύρισμα» δηλαδή, αλλά καταλήγουν σε άλλο γύρισμα, σε αυτό της σούβλας.

Όλα τα προηγούμενα, bar code, QR code, βάσεις προσωπικών δεδομένων ηλεκτρονικές ταυτότητες, και όλα όσα έρχονται θα έχουν λόγο ύπαρξης μόνον μέσω του Προσωπικού Αριθμού. Τι έρχεται όμως;

- Ο Απόλυτος έλεγχος. Δεν θα μπορείς να κάνεις τίποτα χωρίς αυτόν. Ούτε να αγοράσεις, ούτε να πωλήσεις, ούτε να οδηγήσεις, να πιάσεις δουλειά, να πας στην δουλειά, πρόσβαση σε υγεία, νοσοκομεία, φάρμακα, τράπεζα, βενζίνη, ψώνια, πρόσβαση στο διαδίκτυο, κινητό τηλέφωνο.
- Κάθετος πολλαπλασιασμός ατόμων που θα θεωρούνται «αρμόδιοι» να έχουν πρόσβαση στα δεδομένα σου. Π.χ. Ένας αστυνομικός σήμερα δεν νομιμοποιείται να μας ζητήσει το ΑΦΜ μας, ούτε το ΑΜΚΑ αν μας σταματήσει για έλεγχο με το αυτοκίνητο. Μόνο ταυτότητα και δίπλωμα (και άδεια αυτοκινήτου). Άρα δεν έχει πρόσβαση ούτε στην εφορία ούτε στην υγεία. Με τον ΠΑ, εφόσον το σύστημα επιτρέπει πρόσβαση, βάσει μίας ΚΥΑ (Κεντρική Υπουργική Απόφαση) ή λόγω

μίας αυθαίρετης «κρίσης», για οτιδήποτε το 112 θα χτυπάει σαν δαιμονισμένο, θα μπορεί να δει τα πάντα. Π.χ. ααα .. χρωστάς την τελευταία δόση στην Εφορία, ή θα χτυπήσω το πρόστιμο για παράνομο παρκάρισμα και θα πληρωθεί η ποινή επί τόπου.

Τα χειρότερα όμως έρχονται σε λίγο. Ο ΠΑ στην ουσία θα είναι το IP μας, το MAC address μας, ο σειριακός αριθμός μας, όπως στα στρατόπεδα συγκεντρώσεως των Ναζί. Γιατί άραγε;

- Για να μας παρακολουθούν σε δημόσιους χώρους. Οι κάμερες που έρχονται να εγκατασταθούν πάντα και παντού, θα πρέπει να μας αναγνωρίζουν (με παράλληλα συστήματα) και με το IP μας.
- Τα Ρομπότ, που έρχονται να κατακλύσουν σπίτια, δημόσιες και ιδιωτικές υπηρεσίες, βενζινάδικα, ταμεία σε σούπερ μάρκετ ... θα μας αναγνωρίζουν με το IP μας.
- Τεχνητή νοημοσύνη. Το οποιοδήποτε μηχάνημα που θα χρησιμοποιεί τεχνητή νοημοσύνη (όχι μόνον τα ρομπότ) θα μας βλέπει σαν ένα IP.
- Αργότερα –όταν θα έχουμε τα εμφυτεύματα, είτε είναι ο αναβαθμισμένος βηματοδότης, είτε είναι το τσιπάκι ταυτότητα πάνω μας, είτε είναι σωματική αναβάθμιση και διασύνδεση on line όλων των τσιπ στο σώμα μας με το διαδίκτυο ... θα μάς βλέπει σαν IP.

Και φυσικά στο τέλος, τί άλλο άλλωστε ... το σφράγισμα!

Βέβαια, σε πρώτη φάση ο ΠΑ θα χρησιμοποιηθεί με «light» τρόπο. Πώς ακριβώς; Ας περιμένουμε την έκδοση του Προεδρικού διατάγματος και θα επανέλθουμε. Θα πάρει καιρό να κλιμακωθεί σε όλα τα επίπεδα που προείπαμε.

Τελικώς ο ΠΑ όλα δείχνουν ότι θα είναι υποχρεωτικός. Άρα και να μην μπει στο σύστημα να διαλέξεις τους 2 από τους 3 αριθμούς ή γράμματα προτίμησης, άραγε μετά την λήξη της προθεσμίας (3 μήνες;) θα τους διαλέξει το σύστημα για σένα; οπότε θα εκδοθεί έτσι και αλλιώς;

Τόσα χρόνια αναρωτιόμασταν όλοι πού είναι η κόκκινη γραμμή;

Εκτιμώ ξεκάθαρα ότι η κόκκινη γραμμή έφτασε: είναι ο ΠΑ! Δεν θα μπορείς να κάνεις τίποτα, δεν θα μπορείς να ζήσεις χωρίς τον ΠΑ, έστω και αν ενταχθούν σταδιακά τα βήματα που προανέφερα -φτάσαμε στο «όλα σε ένα».

Να διεκδικήσουμε εναλλακτικές εξυπηρετούμενοι ως ισότιμοι πολίτες.

Πρέπει να οργανωθούμε και να αντιδράσουμε άμεσα. Ενημέρωση, Κανάλια, Ημερίδες, πολιτική πίεση, διεκδίκηση εναλλακτικής με κάθε νόμιμο μέσο. Να είμαστε έτοιμοι όμως να μην τον πάρουμε ακόμα και αν όλα αυτά δουλέψουν για μικρό, μεγάλο χρονικό διάστημα ή καθόλου.

Στώμεν Καλώς!

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Ιστοσελίδα «Εστίας Πατερικών Μελετών», 05/07/2024)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Κατανυκτική Έκδήλωση Σαρακοστής

ΤΗΝ Ε΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν, τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, 8/21-4-2024, πραγματοποιήθηκε τὸ ἀπόγευμα, ὅπως εἶχε ἀνακοινωθεῖ, ἡ Κατανυκτικὴ Ἐκδήλωση Σαρακοστής στὸν Καθεδρικό Ἱερό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὴν Λάρισα. Παρέστη ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης, Ἱερεῖς, ἡ 20μελὴς Μεικτὴ Βυζαντινὴ Χορωδία «Πάτριον Ἀναλόγιον» ὑπὸ τὸν Μουσικοδιδάσκαλο κ. Ἰωάννη Κιαχόπουλο, καὶ ἀρκετοὶ πιστοὶ οἱ ὁποῖοι προσήλθαν στὴν ἐξαιρετικὴ αὐτὴ ἐπίκαιρη πνευματικὴ καὶ μουσικὴ πανδαισία.

Ὁ Πρωτ. π. Γεώργιος προσφώνησε σύντομα τὴν Ἐκδήλωση, ἡ ὁποία ἀνοίξε μὲ τὴν ψαλμωδία τοῦ «Τῆ ὑπερμάχῳ...», καθὼς ἡ Χορωδία εἰσήλθε γιὰ τὸ πρῶτο μέρος τοῦ προγράμματός της. Πρὸ κάθε μέλους, ἀνεφέρετο σύντομο ἐπεξηγηματικὸ σχόλιο ἀπὸ τὴν ἐκφωνήτρια. Ἐψάλησαν κυρίως ὕμνοι ἀπὸ τὸ Μεγάλο Ἀπόδειπνο καὶ τὴν Προηγουμένη Θεία Λειτουργία. Στὸ μέσον, ὁ Σεβ. Λαρίσης κ. Κλήμης ἀνέγνωσε Ὁμιλία τὴν ὁποῖαν εἶχε ἐτοιμάσει γιὰ τὴν περίσταση, μὲ τίτλο: «Ζηλωτὰς Μετανοίας ἀνάδειξον ἡμᾶς, Κύριε!», ἡ ὁποία δημοσιεύεται στὶς σελ. 7-11 τοῦ παρόντος τεύχους. Κατόπιν, ἡ Χορωδία συνέχισε τὸ δεύτερο μέρος τοῦ προγράμματός της μὲ ὕμνους κυρίως ἀπὸ τοὺς Κατανυκτικούς Ἑσπερινούς τῆς περιόδου.

Ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης ἐπιλόγισε ἐκφράσας τὶς εὐχαριστίες του στὴν Χορωδία, στοὺς προσελθόντας Κληρικούς καὶ πιστοὺς καὶ ἰδίως τόνισε τὴν δυνατότητα πραγματοποιήσεως τῆς ωραίας Ἐκδήλωσεως χάρις στὴν συνεισφορά πολλῶν πιστῶν στὰ πλαίσια συστάσεως Συλλόγου τῆς τοπικῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία τοῦ τοπικοῦ Ἁγίου Νέου Ὁσιομάρτυρος Γεδεῶν Τυρνάβου. Ἐκ τῶν προσελθόντων Κληρικῶν, ὁ Ἀρχιμ. π. Εὐθύμιος Μπαρδάκας ἐξέφρασε εὐχές καὶ ἀκολούθησε παράθεση κεράσματος στὸν

ἰσόγειο χῶρο τοῦ Ναοῦ, ὅπου καὶ τὸ Παρεκκλήσιο τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων.

Λιτανεία Μεγάλης Παρασκευῆς

Ἀργά τὸ ἀπόγευμα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, 20-4/3-5-2024, μετὰ τὸ κύριο μέρος τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου τοῦ Μεγ. Σαββάτου καὶ τῶν Ἐγκωμίων, ἐκκίνησε ἀπὸ τὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὴν Λάρισα ἡ ἱερὰ πομπὴ περιφορᾶς τοῦ Ἐπιταφίου μὲ κατάληξη στὴν κεντρικὴ πλατεία τῆς πόλεως διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν της. Προέστη ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης μετὰ

του Έφημερίου Πρωτ. π. Γεωργίου. Προηγείτο ή Φιλαρμονική του Δήμου Λαρισαίων, ο Σταυρός και τὰ Λυπητερά, Σημαιοί, Λάβαρα και Έξαπτέρυγα, παιδιά ντυμένα αρμοδίως, ιεροψάλτες, ο στολισμένος Έπιτάφιος και πλήθος κόσμου, μεταξύ των οποίων ήσαν και ο Δήμαρχος τής πόλεως κ. Αθ. Μαμάκος μετά Αντιδημάρχων.

Στήν λαμπρά και κατανυκτική πορεία έγινε συνένωσις μετά τής πομπής του ιερού Έπιταφίου του Ναού των Αγίων Δώδεκα Άποστόλων υπό τον Έρωμ. π. Άπόστολο. Οί δύο Έπιτάφιοι συνενώθηκαν και τὸ Ποίμνιο διευρύνθηκε. Στήν κεντρική πλατεία τής πόλεως ή Φιλαρμονική απέδωσε τιμές και απέχώρησε, ο δέ Σεβ/τος κ. Κλήμης μετά των Έιρέων και Έεροψαλτών ἀνήλθε στήν υπάρχουσα σταθερή κτιστή εξέδρα και ἀνεπέμφθη δέσις.

Έν συνεχεία, ἐνώπιον του πολυπληθούς ακροατηρίου, ο Σεβ/τος Λαρίσης κ. Κλήμης ἐκφώνησε ἐκτενή Όμιλία για την περίσταση, συνδυάσας διδάγματα ἐκ του θείου Πάθους με την ιστορία μας, ὅπως και με τὸ παρὸν του τόπου μας, πρὸς ἐξαγωγήν πνευματικῶν και ὀδηγητικῶν συμπερασμάτων. Εὐχαρίστησε τὸ Ποίμνιό μας για την αὐτοθυσία, τὸν ἀγῶνα και τήν παροχή τής στηριξέως του στο ἔργο τής Έκκλησίας και στους Κληρικούς αὐτῆς.

Έπίσης, ἔκανε ὁμολογιακή ἀναφορά στα θέματα Πίστewος, καλέσας σὲ ἐπιστροφή στο σταθερὸ και ἀπλανές ἔδαφος τής Παραδόσεως, ἀν πρέπει νὰ ἐλπίζουμε σὲ ἔνωση ἐν Ἀληθεία.

Κατόπιν, ἀπευθύνθηκαν εὐχαριστίες στον κο Δήμαρχο για

την παρουσία και τὸ ἐνδιαφέρον του, ὅπως καὶ στὶς ἀστυνομικὲς ἀρχὲς γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς τάξεως στὴν ἐντυπωσιακὴ τελετὴ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἐτησίως τὴν πιὸ ἐμφανῆ παρουσία καὶ μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν μεγαλούπολή μας, τὴν Θεσσαλικὴ πρωτεύουσα. Τέλος, Κληρὸς καὶ λαὸς ἀπεχώρησαν μὲ ὑποδειγματικὴ τάξη καὶ οἱ Ἐπιτάφιοι κατευθύνθηκαν στοὺς Ἱερούς Ναοὺς μας γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας τῆς ἡμέρας.

Πάσχα στὸν Καθεδρικό Ναὸ τῆς Εὐαγγελιστρίας

Τὸ βράδυ τῆς Ἀναστάσεως, μετὰ τὰ μεσάνυχτα, 22-4/5-5-2024, τελέσθηκε ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα στὸν Καθεδρικό Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὴν Λάρισα μὲ θεῖα εὐλογία. Μετὰ τὴν Ἀκολουθία τῆς Παννυχίδος, καὶ τὴν διανομὴ τοῦ φωτὸς τῶν λαμπάδων ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος, τὸ ἐκκλησίασμα ἐξῆλθε πρὸ τοῦ Ναοῦ, ὅπου καὶ ἀναγνώσθηκε τὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα ὑπὸ τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντος καὶ ἐψάλη ἑορτίως τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη».

Κατόπιν, ἐντὸς τοῦ Ναοῦ ἐγίνε ὁ ἀσπασμὸς τῆς Εἰκόνας τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἀνταλλάχθηκε ὁ ἀναστάσιμος χαιρετισμὸς τοῦ καθ' ἐνὸς ἐκ τοῦ Ποιμνίου μὲ τὸν Σεβ/το Ποιμενάρχη κ. Κλήμεντα καὶ τὸν Ἐφημέριο Πρωτ. π. Γεώργιο. Ἀκολούθως, μετὰ τὴν ὁλοκλήρωση τοῦ Ὁρθρου, τελέσθηκε ἡ ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Σεβ/τος ἀνέγνωσε τὸ Συνοδικὸ Ἀναστάσιμο Μήνυμα (βλ. αὐτὸ στὶς σελ. 2-3 παρόντος τεύχους). Κοινώνησαν ἀρκετοὶ πιστοί. Εὐλογήθηκαν ὁ τυρὸς καὶ τὰ πασχαλινὰ ὠὰ καὶ μετὰ τὸ Δι' εὐχῶν, περὶ τὴν 4ην πρωινήν, ἀπευθύνθηκαν ἐόρτιες εὐχές.

Πανήγυρις Ἁγίου Γεωργίου

Τὴν Δευτέρα τοῦ Πάσχα, 23-4/6-5-2024, ἐόρτασε ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Μεγ/ρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου παρὰ τὸ χωριὸ Ἅγιος Κωνσταντῖνος Φαρσάλων. Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς ἐψάλη ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἀγάπης τοῦ Πάσχα μετὰ τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος. Προέστη ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμη. Ἐλαβαν μέρος ὁ κτίτωρ γηραιὸς Αἰδ. Πρωτ. π. Γεώργιος Κεπάπογλου καὶ ὁ Αἰδ. π. Κων/νος Παπανάτσιος ἐκ Βόλου. Παρέστησαν ὀλίγοι πιστοί. Μετὰ τὴν Εἴσοδο καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, ἀνεγνώσθη τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης,

ἀπὸ τὸν Σεβ/το κ. Κλήμεντα στὸ πρωτότυπο καὶ ἀπὸ τὸν π. Γεώργιο, τὸν καὶ ἄγοντα τὰ ὀνομαστήριά του, στὴν τουρκικὴ γλῶσσα. Εὐλογήθηκε Ἄρτοκλασία καὶ στὸ τέλος ὁ Σεβ/τος Λαρίσης ἐκφώνησε σύντομη ἐόρτια ὁμιλία, ἐκφράσας εὐχὲς στοὺς ἐορτάζοντες.

Τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας τῆς Διακαινησίμου ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης, μετὰ τὸν ἐόρτιο Ὅρθρο, προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας. Ἔλαβαν μέρος ὁ Πρωτ. π. Γεώργιος καὶ ὁ Αἰδ. π. Ζήσης Τσιότρας. Μετὰ τὴν Ἀπόλυση, ὁ Σεβ/τος Λαρίσης ἐκφώνησε ἐόρτια ὁμιλία καὶ ἀκολούθησε ἱερὰ Λιτανεῖα τῆς παλαιᾶς Εἰκόνος τοῦ Ἁγίου ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ πρὸ τοῦ Ναοῦ εὐλογήθηκαν οἱ Ἄρτοι. Κατόπιν, διενεμήθη τὸ Ἀντίδωρον καὶ ἐπίσης ἐδόθησαν εὐλογίες καὶ κεράσματα σὲ ὄλους τοὺς προσελθόντες πιστοὺς στὴν χάρι τοῦ θαυματουργοῦ καὶ λαοφιλοῦς Ἁγίου Γεωργίου.

Πανηγυρὶς Παναγίας Πορταΐτισσας καὶ Νεοφανῶν Μαρτύρων

Τὴν Τρίτη τῆς Διακαινησίμου, 24-4/7-5-2024, πανηγύρισε ὁ Ἱερὸς Ναὸς Παναγίας Πορταΐτισσας καὶ Ἁγίων Νεοφανῶν Μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς, στὸν Μεζοῦρλο (Λατίνα) Λαρίσης. Τῆς πανηγύρεως προέστη ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης, ὁ ὁποῖος τέλεσε καὶ τὴν ἐόρτιο Θεῖα Λειτουργία στὸν λαμπρὸ ἐορτάζοντα Ναό, ἐγκαινισθέντα τὸ ἔτος 2011 ἀπὸ τὸν Μακαριστὸ Μητροπολίτη Λαρίσης κυρὸ Ἀθανάσιο. Ἔλαβαν μέρος καὶ οἱ τοπικοὶ Ἱερεῖς μας Πρωτ. π. Γεώργιος Κοντοθανάσης καὶ Ἱερομ. π. Ἀπόστολος Γαλατσίδης. Ἔψαλαν καλοὶ Ἱεροψάλτες καὶ παρέστησαν ἄρκετοὶ πιστοί. Στὴν Ἀπόλυση, ἐόρτια ὁμιλία ἐκφώνησε ὁ λειτουργῶν Ποιμενάρχης.

Ἀκολούθησε Λιτανεῖα περίξ τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Μονῆς καὶ πρὸ τοῦ ἐορτάζοντος Ναοῦ ἀνεπέμφθη δέησις. Τέλος, διενεμήθη τὸ Ἀντίδωρο ὅπως καὶ εὐλογίες στοὺς προσελθόντας πιστοὺς, μέσα στὴν χαρμόσυνη ἀναστάσιμη ἀτμόσφαιρα καὶ τὸν ὥραιο ἀνοιξιάτικο καιρὸ.

Έορτή Ζωοδόχου Πηγής

Τήν Παρασκευή τῆς Διακαινησίμου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τῆς Κυρίας Θεοτόκου, 27-4/10-5-2024, ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης, κατόπιν προσκλήσεως, μετέβη τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς στὴν ἑορτάζουσα Ἱερά Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς στὸν Ριζόμυλο Βελεστίνου. Στὸν ἐόρτιο Ἑσπερινὸ χοροστάτησε καὶ ἔλαβε μέρος στὴν ψαλμωδία, ὃ δὲ οἰκείος Ἱεράρχης Σεβ/τος Δημητριάδος κ. Φώτιος παρέστη συμπροσευχόμενος στὸ Ἱερὸ Βῆμα. Ἔλαβαν μέρος οἱ Ἱερεῖς ἐκ Βόλου π. Κωνσταντῖνος καὶ π. Γεώργιος. Ἐπακολούθησε Λιτανεῖα ἕως τὴν ἐξέδρα στὸν ἐμπρόσθιο χώρο τῆς Μονῆς, στὴν ὁποῖαν ἔλαβε μέρος καὶ ὁ Σεβ/τος Δημητριάδος. Τελέσθηκε Ἄρτοκλασία, καὶ ὁ Σεβ/τος Λαρίσης κ. Κλήμης ἐκφώνησε ἐόρτια ὁμιλία. Τέλος, ὁ Σεβ/τος Δημητριάδος κ. Φώτιος ἔδωσε ὡς δῶρο ἀναμνηστικὴ πλακέτα στὸν Δήμαρχο Ρήγα Φεραῖου (Βελεστίνου καὶ γύρω περιοχῶν) κ. Δημ. Νασίκα, γιὰ τὴν ἔμπρακτη συμπαράστασή του στὸ ἔργο ἀνακαινίσεως τῆς Μονῆς.

- Τὸ πρωὶ τῆς Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου, ὁ Σεβ/τος Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης μετέβη στὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ζωοδόχου Πηγῆς στὸ χωριὸ Ἅγιοι Ἀνάργυροι πλησίον τῆς Λαρίσης, ὅπου χοροστάτησε καὶ ἔλαβε μέρος στὴν ψαλμωδία. Λειτουργῆσε ὁ Αἰδ. Πρωτ. π. Γεώργιος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας Λαρίσης καὶ παρέστησαν ἀρκετοὶ πιστοὶ μας, παρὰ τὸ βροχερὸν τοῦ καιροῦ, ποὺ παρεμπόδιζε τὴν τέλεση ἱερᾶς Λιτανείας.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης

ἐκφώνησε ἐόρτια ὁμιλία. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως τελέσθηκε ἱερά Ἄρτοκλασία καὶ στὸ τέλος ἐκφράσθηκαν εὐχές καὶ διενεμήθησαν εὐλογίες ποὺ εἶχαν ἐτοιμάσει ἡ ὑπεύθυνη τοῦ Ναοῦ κα Μαρία Δήμκου μετὰ τῶν προσώπων ποὺ βοήθησαν στὰ τῆς σεμνῆς καὶ εὐπρεποῦς Θεομητορικῆς πανηγύρεως.

Έορτή Πολιοῦχου Ἁγίου Ἀχιλλεῖου στὸν Καθεδρικό Ναὸ

Τήν Τρίτη, 15/28-5-2024, ἑορτάσθηκε ὁ Πολιοῦχος Ἅγιος τῆς πόλεως μας Λαρίσης Ἱεράρχης Ἀχιλλεῖος ὁ Θαυματουργός (†355). Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς τελέσθηκε ὁ Μεγάλος Ἑσπερινὸς στὸν Καθεδρικό Ναὸ τῆς Εὐαγγελιστρίας στὴν Λάρισα, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντος. Ἔλαβαν μέ-

ρος οἱ Ἱερεῖς τοῦ Ναοῦ Ἀρχιμ. π. Γαβριήλ καὶ Πρωτ. π. Γεώργιος καὶ παρέστησαν ἀρκετοὶ πιστοὶ, εὐλογηθείσης καὶ τῆς Ἀρτοκλασίας.

Ἀνήμερα, ἡ ἐόρτιος Θεία Λειτουργία τελέσθηκε ἀπὸ τὸν Σεβ/το Λαρίσης κ. Κλήμεντα καὶ τοὺς ὡς ἄνω Πατέρες, μὲ συμμετοχὴ ἀρκετῶν πιστῶν, ἂν καὶ τὸ καθημερινὸν καὶ ἐργάσιμον τῆς ἡμέρας δὲν ἐπέτρεψε τὴν παρουσία μεγάλου πλήθους πιστῶν. Ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης κατὰ τὴν Ἀπόλυσιν ἐκφώνησε ἐόρτια Ὁμιλία πρὸς τιμὴν τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου. Ἀκολούθως, τελέσθηκε ἱερὰ Λιτανεῖα τῆς Εἰκόνας τοῦ Ἀγίου σὲ ὁδοὺς περὶξ τοῦ Ναοῦ, πρὸ αὐτοῦ ἀνεπέμφθη δέησις, καὶ κατόπιν διενεμήθη στὸν Ναὸ τὸ Ἀντίδωρον.

Ἑορτὴ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης στὸ Μουζάκι

Τὴν Δευτέρα, 21-5/3-6-2024, ἐόρτασε ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης στὸ Μουζάκι Καρδίτσας. Ὁ Ναὸς ἐπλήγη δεινῶς ἀπὸ τὶς πλημμύρες τοῦ περασμένου Σεπτεμβρίου καὶ ἔπρεπε νὰ γίνεῖ ἐργῶδης προσπάθεια ἀπὸ συνεργῖα πιστῶν μας, οἱ ὁποῖοι θυσιαστικὰ προσφέρθηκαν γιὰ νὰ φέρουν αὐτὸν σὲ κατάσταση ἐπαναλειτουργίας. Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, τελέσθηκε ὁ Μεγάλος Ἑσπερινός. Χοροστάτησε ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης καὶ ἐφημέρευσε ὁ Ἱερομ. π. Ἀπόστολος ἀπὸ

τὴν Λάρισα. Ἐψαλαν Ἱεροψάλτες μας καὶ παρέστησαν ἀρκετοὶ πιστοὶ, οἱ ὁποῖοι προσήλθαν ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν Λάρισα ὅπως καὶ ἀπὸ τὴν περιοχὴ. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Λιτῆς ἐγίνε Λιτανεῖα τῆς ἱερᾶς Εἰκόνας τῶν ἐορταζομένων Ἁγίων ἐκτὸς Ναοῦ καὶ πρὸ αὐτοῦ εὐλογήθηκε ἡ Ἀρτοκλασία. Ἀκολούθησαν τὰ ἀπόστιχα ἐντὸς καὶ πάλι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης ἐκφώνησε ὁμιλία. Τὴν πρωία, ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Θ. Λειτουργία τελέσθηκαν ἀπὸ τὸν Σεβ/το Λαρίσης κ. Κλήμεντα ἐφημεριακὰ καὶ ἐκφωνήθηκε ἐόρτια ὁμιλία.

Ἑορτὴ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου

Τὴν Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ, 27-5/9-6-2024, ἐόρτασε ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου τοῦ Ὁμολογητοῦ καὶ Θαυματουργοῦ στὸ χωριὸ Ἅγιος Κωνσταντίνος πλησίον τῶν Φαρσάλων. Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς τελέσθηκε ὁ Μεγάλος Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντος. Ἐλαβαν μέρος ὁ Κτίτωρ καὶ Ἐφημέριος Αἰδ. Πρωτ. π. Γεώργιος Κεπάπογλου καὶ ὁ Αἰδ. Πρωτ. π. Γεώργιος Κοντοθανάσης ἀπὸ τὴν Λάρισα. Παρέστησαν πολλοὶ πιστοὶ ἀπὸ τὴν περιοχὴ καὶ ἀπὸ τὴν Λάρισα. Ἡ Λιτὴ ἐψάλη κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἱερᾶς Λιτανείας καὶ πρὸ τοῦ

Ναοῦ εὐλογήθηκε ἡ Ἄρτοκλασία. Ἀκολούθησαν τὰ ἀπόστιχα, καὶ πρὸ τοῦ Νῦν Ἀπολύεις, ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης ἐκφώνησε ἐόρτια ὁμιλία.

Τὸ πρῶτῃς Κυριακῆς ὁ Σεβ/τος Λαρίσης κ. Κλήμης συλλειτούργησε μετὰ τοῦ γηραιοῦ π. Γεωργίου Κεπάπογλου καὶ προσήλθαν ἀρκετοὶ πιστοί. Στὴν Ἀπόλυση, ὁ Σεβασμιώτατος ἐκφώνησε ἐκτενὴ ἐόρτια ὁμιλία, θίξας πολλὰ καὶ σημαντικὰ ἐπίκαιρα θέματα. Στοὺς πιστοὺς προσεφέρθησαν εὐλογίες καὶ κεράσματα.

Ἐπίσκεψη στὸ Γηροκομεῖο Λάρισας

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 2/15-6-2024, κλιμάκιο τοῦ νεοσύστατου ἀναγνωρισμένου Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος «Ἅγιος Γεδεὼν Τυρνάβου», μὲ τὴν προτροπὴ καὶ παρουσία τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου κ. Κλήμεντος, πραγματοποιοῖ ἐπίσκεψη στὸ Δημοτικὸ Γηροκομεῖο τῆς Λάρισας. Ὁ Σύλλογος εἶχε συγκεντρώσει εἶδη πρώτης ἀνάγκης, φαγώσιμα, λάδι, χυμούς, εἶδη ὑγιεινῆς κλπ. καὶ τὰ παρέδωσε στὴν διοίκηση καὶ τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος, μαζὶ καὶ μὲ ἕνα συμβολικὸ χρηματικὸ ποσὸ ὑπὲρ τῶν ἐξόδων αὐτοῦ.

Στὸν λίγο χρόνο ποὺ διατέθηκε, στὴν εἴσοδο τοῦ Ἰδρύματος ἐντὸς τοῦ εὐρύχωρου αὔλειου χώρου, ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης ἀπηύθυνε σύντομο λογύδριο εὐχῶν καὶ ἀγάπης, ὁμάδα παιδιῶν μας τραγοῦδησε τρία ὠραία ἄσματα πνευματικοῦ περιεχομένου, μοιράσθηκαν εὐλογίες στοὺς παρισταμένους τροφίμους καὶ τέθηκε ἡ κατακλιεῖδα. Οἱ τρόφιμοι αἰσθάνθηκαν μεγάλη χαρὰ καὶ ἐκδήλωναν αὐτὴν μὲ κάθε τρόπο. Ἐνας ἐξ αὐτῶν, τυφλὸς στὰ μάτια, ἐξέφρασε θερμὲς εὐχαριστίες ἐκ μέρους τῶν παρισταμένων γιὰ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ πνευματικῆς ἀνάτασης.

Σύναξη Νέων

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς, 10/23-6-2024, παρὰ τὸν καύσωνα καὶ τὴν τριήμερη ἀργία, πραγματοποιήθηκε Σύναξη Νέων, μὲ πρωτοβουλία τοῦ σχετικοῦ τμήματος τοῦ νεοσύστατου Συλλόγου τῆς Μητροπόλεώς μας «Ἅγιος Γεδεὼν Τυρνάβου». Ἡ Σύναξη ἐγίνε στὴν ὠραία περιοχὴ «Βρύση» ἔξω ἀπὸ τὸν Τύρναβο Λαρίσης, στὴν ἀπλωταριὰ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Ἄννης ποὺ βρίσκεται στὸν χώρο, ἀφοῦ πρῶτα ἐγίνε προσκύνηση καὶ σύντομη προσευχὴ στὸν Ναό. Ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ἀπευθυνθεῖ σὲ ὅσους νέους μας συγκεντρώθηκαν, ὅπως καὶ σὲ συνοδοὺς τους ποὺ παρίσταντο. Ἐθίγησαν νεανικὰ θέματα γιὰ τὶς σχέσεις μὲ τοὺς

μεγαλυτέρους, ὅπως και τῶν νέων μεταξύ τους, καθὼς και γιὰ σύγχρονες τάσεις ποὺ ἐπικρατοῦν στὴν ἐμφάνιση, τὴν ὁμιλία και τὶς δραστηριότητες τῶν σύγχρονων νέων, ποὺ εἶναι ὅμως ἐν πολλοῖς ἀσύμβατες μετὰ τὴν χριστιανικὴ ἰδιότητα τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐτέθησαν και κάποια ἐρωτήματα, στὰ ὁποῖα δόθηκαν ἀπαντήσεις. Στὸ τέλος, ἐνῶ πλέον εἶχε σκοτεινιάσει, παρετέθησαν κεράσματα και ἐγίνε ἀνταλλαγὴ σκέψεων και προτάσεων γιὰ ἐπόμενες κινήσεις και δραστηριότητες.

Πανήγυρις Ἁγίας Τριάδος

Τὴν Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, 11/24-06-2024, πανηγύρισε τὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο τῆς Ἁγίας Τριάδος στὸ Ἱερὸ Ἑσχαστήριο Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, στὴν περιοχή Μαγούλες Δένδρων, πλησίον τῆς Γιάννουλης, λίγο ἐξω ἀπὸ τὴν Λάρισα. Τὴν Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης και Πλαταμῶνος κ. Κλήμης, μαζί με τὸν Αἰδ. Πρωτ. π. Γεώργιο τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ. Παρέστησαν ἀρκετοὶ πιστοὶ μας, μεταξύ τῶν ὁποίων ἦσαν και οἱ Ἀντιδήμαρχοι τῆς πόλεώς μας Καθαριότητας και Ἀνακύκλωσης κ. Δημ. Λεωνιδάκης, φίλος και συμπαραστάτης μας, και Πολεοδομίας και Ἀστικῆς Ἀνάπτυξης κ. Ἄνδρ. Ἀνδριτσόπουλος. Ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν τῆς Ἀπολύσεως ἐκφώνησε ἐόρτια Ὁμιλία.

Ἀκολούθησε Λιτανεῖα και τέλεση Τρισαγίου ἐπὶ τῶν Τάφων τοῦ Μακαριστοῦ Προκατόχου αὐτοῦ Μητροπολίτου κυροῦ Ἀθανασίου, ὡς και τῆς Μακαριστῆς Γεροντίσσης Μυρτιδιώτισσης Μοναχῆς, Κτιτορίσσης τοῦ Ἱεροῦ Ἑσχαστηρίου. Κατόπιν, πρὸ τοῦ Ναοῦ ἀνεπέμφθη δέσις και ἐν συνεχείᾳ διενεμήθη τὸ Ἀντίδωρον. Οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ χώρου, οἰκεῖοι και συγγενεῖς τῆς μακαριστῆς Γεροντίσσης, προσέφεραν κεράσματα σὲ ὅλους τοὺς εὐλαβεῖς πανηγυριστές, οἱ ὁποῖοι προσῆλθαν στὴν ἱερὰ αὐτὴ Ἑορτὴ και Πανήγυρη πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Προσφορὰ τροφίμων σὲ συσσίτια στὸν Τύρναβο

Τὸ πρωὶ τῆς Πέμπτης, 14/27-06-2024, ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης και Πλαταμῶνος κ. Κλήμης και μέλη τοῦ Συλλόγου μας «Ἅγιος Γεδεὼν Τυρνάβου», μετέβησαν στὸ οἶκημα ὅπου στεγάζεται ὁ Φιλανθρωπικὸς Σύλλογος κυριῶν και δεσποινίδων «Ἐλπίς» στὸν Τύρναβο, γιὰ νὰ παραδώσουν εἶδη τροφίμων ποὺ εἶχαν συγκεντρωθεῖ, ὡς συνεισφορὰ στὰ συσσίτια ποὺ παρέχονται σὲ καθημερινὴ βάση. Τοὺς ὑποδέχθηκαν μέλη τοῦ ἐκεῖ Συλλόγου και ἡ μαγερίσση κυρία Ἰωάννα, ἡ ὁποία σηκώνει τὸ μεγάλο βᾶρος λειτουργίας τῶν συσσιτίων. Ἐδῶ και δεκαετίες, ὁ Σύλλογος αὐτὸς ἐπιτελεῖ ἀθόρυβα σημαντικό φιλανθρωπικὸ ἔργο

στην τοπική κοινωνία, τροφοδοτώντας δεκάδες άπορους πολίτες, όπως και οικογένειες. Το έργο τους έπιτελείται έθελοντικά και βασίζεται κυρίως στις προσφορές συμπολιτών μας. Έγινε ενημέρωση για το έπιτελούμενο έργο των συσσιτίων και εκφράστηκε διάθεση συνεργασίας δια της προσφοράς τροφίμων από μέρος του Συλλόγου μας όποτε θα είναι έφικτό, προς όφελος των συνανθρώπων μας που έχουν ανάγκη.

Έορτή Άγιων Άποστόλων Πέτρου και Παύλου στα Φάρσαλα

Την Παρασκευή, 29-6/12-7-2024, έόρτασε ο Ίερός Ναός των Άγιων Άποστόλων Πέτρου και Παύλου στα Φάρσαλα. Την χρονιά αυτή συμπληρώθηκαν 60 ακριβώς χρόνια από την ανέγερσή του (1964). Ο Ναός είχε εγκαινισθεί δύο έτη αργότερα, τον Μάρτιο του 1966, από τον Μακαριστό Έπίσκοπο Μαγνησίας κυρό Χρυσόστομο Νασιλίμη († 1973). Το απόγευμα της παραμονής, τελέσθηκε ο έόρτιος Έσπερινός, χοροστατούντος του Σεβ/του Μητροπολίτου Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Κλήμεντος. Έλαβαν μέρος ο Έφημέριος παλαίμαχος Πρωτ. π. Γεώργιος Κεπάπογλου και ο Πρωτ. π. Γεώργιος από την Λάρισα.

Το πρωί την Θεία Λειτουργία τέλεσε ο Σεβ/τος Λαρίσης κ. Κλήμης μετά του Έφημερίου π. Γεωργίου. Κοινώνησαν αρκετοί πιστοί. Πρò του Δι' εύχων της Άπολύσεως ο Σεβ/τος κ. Κλήμης εκφώνησε οικοδομητική όμιλία. Έκτός δε του Ναού παρετέθησαν κεράσματα και ο τοπικός Ποιμενάρχης είχε την εύκαιρία νά συνομιλήσει με πιστούς για έπίκαιρα θέματα.

Πανήγυρις Άγιων Δώδεκα Άποστόλων

Τò Σάββατο, 30-6/13-7-2024, πανηγύρισε ο Ίερός Ναός Άγιων Δώδεκα Άποστόλων στο κέντρο της πόλεώς μας Λαρίσης (έπι της όδου Κοραή). Άργα το απόγευμα της Παρασκευής, με καύσωνα, τελέσθηκε ο έόρτιος Μεγάλος Έσπερινός χοροστατούντος του Σεβ/του Μητροπολίτου Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Κλήμεντος. Έλαβαν μέρος

ο Έφημέριος και έορτάζων Ίερομ. π. Άπόστολος, ο Πρωτ. π. Γεώργιος του Καθεδρικού Ναού της Εύαγγελιστρίας και ο Αιδ. π. Ζήση Έφημέριος της Άγίας Παρασκευής Άμπελώνος. Στόν αύλειο χώρο του Ναού εύλογήθηκε ή Άρτοκλασία.

Τò πρωί του Σαββάτου τελέσθηκε ο Όρθρος και ή άρχιερατική Θ. Λειτουργία. Ο Σεβ/τος Λαρίσης κ. Κλήμης λειτούργησε με τους π. Άπόστολο και π.

Γεώργιο και παρέστη πλήθος πιστών. Πολλοί κοινωνήσαν τὰ ἅγια Μυστήρια. Ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης ἐκφώνησε στὸ τέλος ἐόρτια Ὅμιλία. Ἀκολούθησε ἡ καθιερωμένη ιερὰ Λιτανεία τῆς Εἰκόνας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων σὲ κεντρικὲς ὁδοὺς τῆς πόλεως. Προηγίτο ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Λαρισαίων, Μοναχὲς καὶ τάλαντα, ἐξαπτέρυγα, σημαίες καὶ λάβαρα, παιδιὰ ιεροφορεμένα, ἡ Εἰκόνα, οἱ Ψάλτες, ὁ Κλῆρος μὲ τὸν Ἀρχιερέα καὶ μεγάλο πλῆθος πιστῶν. Τέλος, στὴν ἐπιστροφή, ἀνεπέμφθη δέσησις καὶ ἐντὸς τοῦ Ναοῦ διενεμήθη τὸ Ἀντίδωρο.

Ἔκδοση Φυλλαδίου

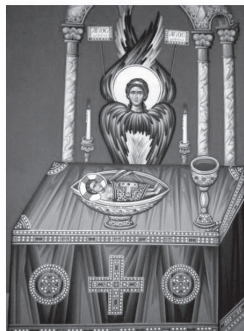
Ἐκδόθηκε σὲ μορφή Φυλλαδίου 15 σελίδων, μεγέθους 15x21 ἐκ., τὸ πρόσφατο κείμενό μας **«Ποιὰ εἶναι ἡ στάση καὶ συμπεριφορὰ μας μέσα στὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ»**, τὸ ὁποῖο εἶχε ἀναρτηθεῖ πρόσφατα στὴν Ἴστοσελίδα τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεώς μας. Διανέμεται δωρεάν, χάριν εὐλογίας, στοὺς Ἱερούς Ναοὺς τῆς Μητροπόλεώς μας. Ὁ ἐνημερωτικός καὶ κατηχητικός χαρακτήρας του εἶναι προφανῆς καὶ σημαντικός καὶ ἀποβλέπει στὴν καλύτερη λειτουργικὴ ἐπίγνωση καὶ κατανόηση περὶ τῆς παρουσίας στὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ τῶν πιστῶν μας. Στὸ θέμα αὐτὸ ὑπάρχει ὅπως κατανοήσαμε ἀπὸ τὴν μικρὴ καὶ πτωχὴ πείρα μας μεγάλη ἀγνοία καὶ πολὺς αὐτοσχεδιασμός. Εἶναι ἄκρως ἀναγκαῖα ἡ ὑπαρξὴ ἐνὸς πρακτικοῦ «ὁδηγοῦ» περὶ τῆς στάσεως καὶ συμπεριφορᾶς μας στὴν Ἐκκλησία, διότι οἱ ἐκτροπές εἰδικὰ στὶς ἡμέρες μας εἶναι πολλές, ποικίλες καὶ θλιβερές. Εἴθε νὰ συνεισθοῦμε καλῶς καὶ νὰ λάβουμε πλουσίως τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, ἢ ὁποῖα δίδεται ἀφθόνως στοὺς μετὰ πίστεως καὶ φόβου Θεοῦ συμμετόχους τῆς θείας Λατρείας στὸν Οἶκο τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐκδόσεως Πιστῶν Ὁρθόδοξου Χριστιανισμοῦ Ἑλλάδος

ἹΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΑΡΙΣΣΗΣ ΠΑΠΑΓΑΜΕΝΟΣ

Ποιὰ εἶναι ἡ στάση καὶ συμπεριφορὰ μας μέσα στὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ

Λάρισα, Μάιος 2024

Περιεχόμενα

– Έορτή Πολιούχου Αγίου Αχιλλείου, Καθεδρικός Ναός Εὐαγγελισμού τῆς Θεοτόκου	1
– Συνοδικὸ Ἀναστάσιμο Μήνυμα	2
– Ἐγκύκλιος γιὰ τὴν περίοδο τοῦ θέρους	4
– Ἀρχιερατικὴ Ἐπιστολὴ γιὰ τὴν Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων	5
– «Τῆς μετανοίας ζηλωτὰς ἀνάδειξον ἡμᾶς, Κύριε!»	7
– Ἡ ωφέλεια τῆς νηστείας	12
– Ὁ Ἅγιος Νικόλαος ὁ Νέος ὁ ἐν Βουναίνῃ	13
– Κατὰ τῆς ἀντικανονικῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας	17
– Ἔρχεται ὁ προσωπικὸς ἀριθμὸς – ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους	21
– Ἐκκλησιαστικὰ Νέα	23
– Ἔκδοση Φυλλαδίου	33
– Περιεχόμενα	34

ΕΠΑΛΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

- Περιοδικὴ Ἔκδοση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος
- Τεύχος 10ο • Ἀπρίλιος – Ἰούνιος 2024
 - Διευθυντῆς Ἐκδόσεως: Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος Κλήμης
 - Λάππα 7, 412 22 Λάρισα, τηλ. 2410534736
 - Ἴστοσελίδα: imlp.gr • e-mail: info@imlp.gr
 - Ἐκτύπωση καὶ Βιβλιοδεσία: PRINT NOTES Λάρισα.
 - Τὸ Περιοδικὸ διανέμεται δωρεὰν στοὺς Ναοὺς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως
 - Δεκτὲς ἀντοπροαίρετες εἰσφορές.